

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 87/2004(1))

ΠΑΡΑΠΟΝΟ/ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΩΝ ΤΟΥ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ «ΑΝΤΕΝΝΑ»

Ημερομηνία Απόφασης: 10 Οκτωβρίου, 2005

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Μαίρης Κουτσελίνη και Μαρίας Δωρίτη, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στην παρούσα υπόθεση η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου εξετάζει αυτεπάγγελτα τις από μέρους του σταθμού πιθανές παραβάσεις των άρθρων των άρθρων **29(1)** και **29(2)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και των κανονισμών **21(5)**, **21(6)**, **22(1)(ι)**, **26(γ)**, **26(η)**, **26(ια)**, **32(2)** και **32(3)(α)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).

Τα πιο πάνω άρθρα αναφέρουν τα εξής:

29(1) Οι σταθμοί έχουν την υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι οι εκπομπές τους δεν περιλαμβάνουν προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά την σωματική, την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ιδίως προγράμματα που περιέχουν πορνογραφικές σκηνές και σκηνές αδικαιολόγητης βίας.

29(2) Η πιο πάνω στο εδάφιο (1) προβλεπόμενη υποχρέωση, επεκτείνεται επίσης και σε άλλα προγράμματα που ενδέχεται να βλάψουν τη σωματική, την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, εκτός αν εξασφαλίζεται, με την επιλογή του κατάλληλου χρόνου μετάδοσης του προγράμματος ή με άλλα

τεχνικής φύσεως μέτρα, ότι οι ανήλικοι δε βλέπουν ή ακούν κατά κανόνα και συστηματικά τις εκπομπές αυτές.

Οι πιο πάνω κανονισμοί αναφέρουν τα εξής:

21(5) Οι σταθμοί έχουν την ευθύνη να διασφαλίζουν ότι οι τηλεθεατές ή ακροατές είναι πάντοτε ενήμεροι σχετικά με το περιεχόμενο του προγράμματος που παρακολουθούν.

21(6) Οι σταθμοί εξασφαλίζουν όπως τα προγράμματα τα οποία μεταδίδονται εντός της οικογενειακής ζώνης είναι κατάλληλα για όλο το κοινό, συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών κάτω των δεκαπέντε ετών

22.(1) Με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στους παρόντες Κανονισμούς δίνονται προειδοποιήσεις σχετικά με τη φύση της εκπομπής, είτε αυτή βρίσκεται χρονικά εντός της οικογενειακής ζώνης είτε εκτός. Η προειδοποίηση αυτή έχει τρεις μορφές :

(α)Γραπτή προειδοποίηση στον ημερήσιο τύπο και στα ραδιοτηλεοπτικά περιοδικά·

(β)ακουστική (λεκτική) πριν από την έναρξη της εκπομπής·

(γ)οπτική, με οπτική ένδειξη κάθε δέκα λεπτά στο κάτω αριστερό μέρος της οθόνης ως εξής:

(i)(K) σε παρένθεση χρώματος πράσινου για προγράμματα κατάλληλα για γενική παρακολούθηση·

(ii)(12) σε παρένθεση χρώματος κίτρινου για προγράμματα ακατάλληλα για άτομα κάτω των δώδεκα ετών·

(iii) (15) σε παρένθεση χρώματος μπλε για προγράμματα ακατάλληλα για άτομα κάτω των δεκαπέντε ετών·

(iv) (18) σε παρένθεση χρώματος κόκκινου για προγράμματα ακατάλληλα για άτομα κάτω των δεκαοκτώ ετών·

(v)(A) σε παρένθεση για προγράμματα έντονου ερωτικού περιεχομένου.

26. Στις ψυχαγωγικές εκπομπές απαγορεύονται:

(γ)οι εκπομπές που αποσκοπούν ή έχουν ως αποτέλεσμα την ενθάρρυνση,

πρόκληση ή προτροπή αντικοινωνικής συμπεριφοράς που περιέχει την εκτέλεση βίαιων εγκλημάτων

(η)οι σκηνές βίας σε κινούμενα σχέδια ή άλλα παιδικά προγράμματα

(ια)η μετάδοση επικίνδυνης συμπεριφοράς, η οποία είναι δυνατόν να γίνει αντικείμενο μίμησης από το κοινό και οπωσδήποτε απαγορεύεται εντός οικογενειακής ζώνης·

32(2) Μη ειδησεογραφικές εκπομπές που προβάλλουν εξευτελιστική ή βάνανση μεταχείριση ανθρώπων ή ζώων ή άλλη απαράδεκτη ή καταδικαστέα συμπεριφορά ή μηχανισμούς βίας δε μεταδίδονται εντός οικογενειακής ζώνης.

32(3) Απαγορεύεται:

(α) η μετάδοση προγραμμάτων εντός οικογενειακής ζώνης που ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ειδικότερα προγραμμάτων που περιέχουν ερωτικές σκηνές ή σκηνές βίας·

Η διερεύνηση προέκυψε μετά από παράπονο/ καταγγελία, που λήφθηκε τηλεφωνικώς στην Αρχή στις **02.8.2004**. Στη καταγγελία του ο παραπονούμενος αναφέρει ότι η παιδική σειρά **Power Rangers** είναι μια απαράδεκτη σειρά για παιδιά γιατί περιέχει αρκετές σκηνές βίας.

Η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, με επιστολή της ημερομ. **6/10/2004** έθεσε ενώπιον του σταθμού τις διερευνώμενες παραβάσεις για οποιεσδήποτε εξηγήσεις ή / και παραστάσεις και κάλεσε τους εκπροσώπους του σταθμού όπως δηλώσουν κατά πόσο επιθυμούν να παρευρεθούν κατά την εξέταση της υπόθεσης.

Στην προαναφερθείσα επιστολή τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δε ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην καθορισμένη προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα είναι υποχρεωμένη να προχωρήσει στη λήψη απόφασης χωρίς την απάντηση του σταθμού.

Οι διερευνώμενες παραβάσεις οι οποίες τέθηκαν ενώπιον του σταθμού εκτίθενται στα πιο κάτω υποστοιχεία:

1. Στις **2.8.2004** μεταξύ των ωρών **13:20** και **13:45**, κατά την διάρκεια της παιδικής σειράς «**Power Rangers**» μεταδόθηκαν σκηνές αδικαιολόγητης βίας με ενδεχόμενο να βλάψουν σοβαρά την σωματική, την πνευματική και ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ιδίως προγράμματα που περιέχουν σκηνές αδικαιολόγητης βίας, κατά παράβαση του άρθρου **29(1)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Συγκεκριμένα προβάλλεται κάποιο μεταλλαγμένο ρομπότ με ένα πρόσωπο που μοιάζει με φάντασμα, με μεγάλα μάτια και μυτερά δόντια, να σκοτώνει ανθρώπους δαγκώνοντας τους στο λαιμό και αφήνοντας τους πληγές. Σε μία δεύτερη σκηνή παρουσιάζεται μια μάχη μεταξύ των «**Power Rangers**» και του μεταλλαγμένου στη διάρκεια της οποίας χρησιμοποιούνται τεχνικές καράτε, διάφορα όπλα και σπαθιά και στην οποία ο μεταλλαγμένος προσπαθεί να πνίξει ένα **Ranger** και να δαγκώσει ένα άλλο στο λαιμό.

Επιπλέον προβλήθηκαν τρομακτικές για ένα παιδί σκηνές όπως άσχημα πρόσωπα με φωνές που μπορεί να προκάλεσαν φόβο, μάχες που γίνονταν μεταξύ των πρωταγωνιστών, πολεμικές τέχνες με κλοτσιές και κτυπήματα στο πρόσωπο και την κοιλιά και χρήση όπλων με φωτιές, λείζερ και σπαθιά. Ειδικότερα, προβλήθηκε κάποιο ‘κακό’ ρομπότ με ένα άσχημο πρόσωπο και κέρατα που έμοιαζε με χρυσό σκελετό και με μία πολύ τρομακτική φωνή. Επίσης σε μια άλλη σκηνή παρουσιάστηκε κάποιος, όπως αναφέρεται μεταλλαγμένος, να είναι ξαπλωμένος στο έδαφος ετοιμοθάνατος, έχοντας το μισό του πρόσωπο καμένο ή λιωμένο και το ένα του μάτι κόκκινο και πολύ αποκρουστικό. Στο τέλος του επεισοδίου προβάλλεται ένας άνθρωπος σε ένα καμένο και κατεστραμμένο εργαστήριο να προσπαθεί να σωθεί και να έχει πρόσωπο και χέρι καμένο.

2. Στις **2.8.2004**, κατά την διάρκεια της παιδικής σειράς «**Power Rangers**» που μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών **13:20-13:45** και έφερε σήμανση (**K**) δηλαδή κατάλληλο για όλους, προβλήθηκαν σκηνές βίας μέσω των οποίων ο σταθμός δεν εξασφάλισε με την επιλογή του κατάλληλου χρόνου μετάδοσης τους ή με άλλα

τεχνικής φύσης μέτρα ότι οι ανήλικοι δε βλέπουν ή ακούν κατά κανόνα και συστηματικά τις εκπομπές αυτές κατά παράβαση του άρθρου **29(2)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

3. Στις **2.8.2004**, κατά την διάρκεια της παιδικής σειράς «**Power Rangers**» που μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών **13:20-13:45** και έφερε σήμανση **(Κ)** δηλαδή κατάλληλο για όλους προβλήθηκαν τρομακτικές σκηνές και σκηνές βίας το περιεχόμενο των οποίων πιθανόν να έχουν ως αποτέλεσμα την ενθάρρυνση, πρόκληση ή προτροπή αντικοινωνικής συμπεριφοράς που περιέχει την εκτέλεση βίαιων εγκλημάτων, κατά παράβαση του κανονισμού **26(γ)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

4. Στις **2.8.2004**, κατά την διάρκεια της παιδικής σειράς «**Power Rangers**» που μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών **13:20-13:45**, προβλήθηκαν σκηνές βίας, οι οποίες απαγορεύονται σε παιδικά προγράμματα, κατά παράβαση του κανονισμού **26(η)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

5. Στις **2.8.2004**, κατά την διάρκεια της παιδικής σειράς «**Power Rangers**» που μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών **13:20-13:45**, και έφερε σήμανση **(Κ)** δηλαδή κατάλληλο για όλους προβλήθηκαν σκηνές βίας και επικίνδυνης συμπεριφοράς οι οποίες δυνατό να γίνουν αντικείμενο μίμησης από το κοινό εντός οικογενειακής ζώνης, κατά παράβαση του κανονισμού **26(ια)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

6. Στις **2.8.2004**, κατά την διάρκεια της παιδικής σειράς «**Power Rangers**» που μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών **13:20-13:45**, και έφερε σήμανση **(K)** δηλαδή κατάλληλο για όλους προβλήθηκε απαράδεκτη συμπεριφορά και μηχανισμοί βίας εντός οικογενειακής ζώνης, κατά παράβαση του κανονισμού **32(2)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

7. Στις **2.8.2004**, κατά την διάρκεια της παιδικής σειράς «**Power Rangers**» που μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών **13:20-13:45** και έφερε σήμανση **(K)** δηλαδή κατάλληλο για όλους προβλήθηκαν τρομακτικές σκηνές και σκηνές βίας, μη κατάλληλες για ανηλίκους καθιστώντας το πρόγραμμα μη κατάλληλο για όλο το κοινό, συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών κάτω των δεκαπέντε ετών, κατά παράβαση του κανονισμού **21(6)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

8. Στις **2.8.2004**, κατά την διάρκεια της παιδικής σειράς «**Power Rangers**» που μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών **13:20-13:45**, και έφερε σήμανση **(K)** δηλαδή κατάλληλο για όλους προβλήθηκαν σκηνές βίας και επικίνδυνης συμπεριφοράς οι οποίες ήταν ενδεχόμενο να βλάψουν σοβαρά την σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων εντός της οικογενειακής ζώνης, κατά παράβαση του κανονισμού **32(3)α** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

9. Στις **2.8.2004**, κατά την διάρκεια της παιδικής σειράς «**Power Rangers**» που μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών **13:20-13:45** και έφερε σήμανση **(K)** δηλαδή κατάλληλο για όλους προβλήθηκαν τρομακτικές σκηνές και σκηνές βίας το περιεχόμενο των οποίων είναι μη κατάλληλο για γενική παρακολούθηση. Πριν

την έναρξη του εν λόγω επεισοδίου, ο σταθμός έδωσε την ακουστική προειδοποίηση «το πρόγραμμα που ακολουθεί είναι κατάλληλο για γενική παρακολούθηση» ενώ παράλληλα δόθηκε η οπτική ένδειξη «K». Ωστόσο η προειδοποίηση που δόθηκε δεν ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο του εν λόγω επεισοδίου, κατά παράβαση του κανονισμού **22(1)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

10. Στις **2.8.2004**, κατά την διάρκεια της παιδικής σειράς «**Power Rangers**» που μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών **13:20-13:45** και έφερε σήμανση (**K**) δηλαδή κατάλληλο για όλους, προβλήθηκαν σκηνές που μπορεί να προκαλέσουν φόβο και σκηνές βίας, ακατάλληλες για ανηλίκους, μέσω των οποίων ο σταθμός δεν διασφάλισε ότι οι τηλεθεατές ήταν ενήμεροι σχετικά με το ακριβές περιεχόμενο του προγράμματος που παρακολούθησαν κατά παράβαση του κανονισμού **21(5)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1

Ο σταθμός υπέβαλε την πιο κάτω επιστολή του Δικηγόρου του ημερομηνίας **10/1/2005**, αναφέροντας τα ακόλουθα:

«Ο σταθμός θα στηριχθεί σε ευρωπαϊκή πρακτική και ευρωπαϊκή νομολογία και τη διοικητική «νομολογία» της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου. Η σειρά εν όψει της καταγγελίας διεκόπη. Θα παραστούμε στην ακρόαση.»

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. **18/1/2005** κάλεσε τον σταθμό να εμφανιστεί ενώπιον της για την ακρόαση των καταγγελιών που διατυπώθηκαν εναντίον του σε συνεδρία ημερομηνίας **24/1/2005**.

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού κος Παπαφιλίππου σε απαντητική του επιστολή ημερομ. **18/1/2005** αναφέρει τα εξής:

*«Έχω λάβει την επιστολή σας ημερ. 18.1.2005 που με πληροφορείτε ότι **έχουν ορισθεί οι καταγγελίες για ακρόαση.***

*Παρακαλώ να μου δοθεί αυτούσιο το πόρισμα του ερευνώντος λειτουργού για να προετοιμάσω την υπεράσπιση αφού γνωρίσουμε τις εις βάρος του σταθμού **καταγγελίες και παν σχετικό.** »*

Η Αρχή με επιστολή της ημερ. **19/1/2005** ενημερώνει το σταθμό ότι η εξέταση της εν λόγω υπόθεσης που ορίστηκε στις **24/1/2005** αναβάλλεται.

Επίσης η Αρχή σε επιστολή της ημερ. **27/5/2005** κάλεσε το δικηγόρο του σταθμού όπως εμφανιστεί στα γραφεία της στις **1/6/2005** για επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου.

Στη συνέχεια Αρχή με επιστολή της ημερομ. **30/5/2005** κάλεσε τον σταθμό να εμφανιστεί ενώπιον της για την ακρόαση των καταγγελιών που διατυπώθηκαν εναντίων του σε συνεδρία ημερομηνίας **6/6/2005**.

Σε απαντητική του επιστολή ημερομ.**31/5/2005** ο δικηγόρος του σταθμού αναφέρει τα εξής:

«Μας έχετε δώσει άδεια επιθεώρησης του διοικητικού φακέλου για την 1.6.2005 και χωρίς να έχουμε υπόψη μας τον φάκελο μας ζητάτε σε 2 εργάσιμες μέρες, 2 και 3 Ιουνίου, να ετοιμαστούμε και να έχουμε μάρτυρες.

Πιστεύω ότι η σπουδή αυτή δεν εξυπηρετεί κανένα σκοπό. Η αναβολή είναι αναπόδραστα αναγκαία και την ζητώ και τονίζω για ακόμη μια φορά:

Δώστε μας προθεσμία- ειδοποίηση 15-20 ημερών για την ακρόαση μιας υπόθεσης.»

Επίσης σε επιστολή του ημερ. **2/6/2005** ο δικηγόρος του σταθμού αναφέρει:

«Αναφέρομαι σε επιστολή σας ημερομηνίας 27/5/2005 με την οποία μας πληροφορείτε ότι σχετικά με την υπόθεση αρ. 87/2004(1), για λόγους συμμόρφωσης

με τον *Περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμο 138(1)/2001*, τα προσωπικά δεδομένα του παραπονούμενου έχουν αφαιρεθεί.

Κατά την επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου στις 1/6/2005, διαπιστώθηκε ότι δεν είχε αφαιρεθεί το έντυπο της Αρχής (τύπος κ1) «Διερεύνηση Παραβάσεων» στο οποίο αναγράφεται το όνομα του παραπονούμενου και αυτό διότι, όπως αναφέρθηκε από τους λειτουργούς, είχε ήδη κοινοποιηθεί προς το σταθμό το όνομα του παραπονούμενου. Είναι εντούτοις άγνωστο για το σταθμό, αν έχει αφαιρεθεί οποιοδήποτε άλλο μέρος του διοικητικού φακέλου το οποίο συσχετίζεται με τον παραπονούμενο, όπως π.χ. επιστολογραφία μεταξύ αυτού και της Αρχής.

Εάν η Αρχή προτίθεται να αφαιρεί από τώρα και στο εξής οποιοδήποτε μέρος του διοικητικού φακέλου το οποίο με οποιονδήποτε τρόπο συσχετίζεται με τον εκάστοτε παραπονούμενο, τότε πρέπει να σας επιστημόνουμε ότι σε τέτοια περίπτωση, η Αρχή θα ενεργεί κατά παράβαση των Νόμου 138(1)/2001. Προσεκτική μελέτη του Νόμου αυτού οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η Αρχή υποχρεούται να μην αποκρύβει από το σταθμό οποιοδήποτε μέρος του διοικητικού φακέλου, ακόμα κι αν σ' αυτό καταγράφονται στοιχεία που αφορούν άμεσα ή έμμεσα το πρόσωπο του παραπονούμενου:

1. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου 138(1)/2001, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα περιλαμβάνει και την διάδοση και τη διαβίβαση αυτών.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 5 του Νόμου 138(1)/2001, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται όταν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει τη ρητή συγκατάθεση του. Ο ορισμός της έννοιας «συγκατάθεση» δίδεται στο άρθρο 2: Σημαίνει, κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βούλησης, του υποκειμένου των δεδομένων που εκφράζεται με τρόπο σαφή και εν πλήρη επίγνωση, και με την οποία το υποκείμενο των δεδομένων, αφού προηγουμένως ενημερωθεί, δέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Επομένως η Αρχή θα είχε καταρχήν την υποχρέωση να αναφέρει ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση ο συγκεκριμένος παραπονούμενος δεν έχει δώσει τη συγκατάθεση του.

3. Και να μην έχει δώσει όμως την συγκατάθεση του ο παραπονούμενος, η Αρχή πάλι θα ήταν υπόχρεα να μην αφαιρέσει τα στοιχεία του από τους διοικητικούς φακέλους κάθε

υπόθεσης καθώς η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 5 του Νόμου 138(1)/2001, ορίζει ότι **σε κάποιες περιπτώσεις η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται και χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων.** Οι περιπτώσεις οι οποίες εφαρμόζονται στην περίπτωση της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης είναι οι εξής:

(α) « Όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την εκπλήρωση υποχρέωσης του υπευθύνου επεξεργασίας η οποία επιβάλλεται από Νόμο » :

Η Αρχή είναι υποχρεωμένη βάσει του Νόμου 158(1)/99 να δίδει το δικαίωμα στους σταθμούς να λαμβάνουν γνώση του διοικητικού φακέλου ούτως ώστε να τους δίδεται ουσιαστικά το δικαίωμα της προηγούμενης ακροάσεως και Υπερασπίσεως. Η Αρχή έχει ήδη κρίνει ότι το δικαίωμα γνώσης του διοικητικού φακέλου πρέπει να δίνεται. Πρέπει λοιπόν το δικαίωμα αυτό να δίδεται ουσιαστικά και απόλυτα χωρίς να ανευρίσκονται μέθοδοι για συστολή του, περικοπή του και αποδυνάμωση του. Η απόκρυψη οπουδήποτε στοιχείου του διοικητικού φακέλου, πιθανόν να στερούσε από το σταθμό την ευκαιρία να λάβει γνώση ενός σημαντικού για την Υπεράσπιση του στοιχείου.

Η Αρχή λοιπόν είναι υποχρεωμένη να κοινοποιεί στο σταθμό οποιοδήποτε μέρος του διοικητικού φακέλου το οποίο αφορά και τον παραπονούμενο, ούτως ώστε να εκπληρώσει την υποχρέωση της που επιβάλλεται από τον Νόμο 158(1)/99.

(ε) « Όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την ικανοποίηση του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο τρίτος στον οποίο ανακοινώνονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, υπό τον όρο ότι τούτο υπερέχει των δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών των υποκειμένων των δεδομένων ».

Η διαβίβαση από την Αρχή προς το σταθμό των στοιχείων του παραπονουμένου και της περιγραφής που ο ίδιος έδωσε στην κατά τη γνώμη του ενδεχόμενη παράβαση, είναι απαραίτητα στοιχεία για το σταθμό προς σύνταξη της Υπεράσπισης του. Ο σταθμός (ως τρίτος στον οποίο ανακοινώνονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα) έχει έννομο συμφέρον να πληροφορηθεί όλα τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου, διότι είναι ήδη καταγγελλόμενος και οιονεί κατηγορούμενος. Το έννομο αυτό συμφέρον του σταθμού είναι μάλιστα υπέρτερο του δικαιώματος του παραπονουμένου να μην διαρρεύσει το όνομα του ή άλλο προσωπικό του δεδομένο, καθώς ο σταθμός έχει κάθε δικαίωμα να γνωρίζει

οποιοδήποτε στοιχείο το οποίο θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει προς Υπεράσπιση του. Έχει επίσης δικαίωμα να γνωρίζει ,μεταξύ άλλων, και την πρόθεση του κάθε παραπονούμενου: Καταγγέλλει καλή τη πίστη ή αντιπροσωπεύει ξένα συμφέροντα;

Εξάλλου ο ίδιος ο παραπονούμενος έδωσε επωνύμως την καταγγελία του, πράγμα που σημαίνει ότι ο ίδιος αποδυνάμωσε ήδη το πιο πάνω δικαίωμα του. Κάθε παραπονούμενος μπορεί κάλλιστα να υποβάλει το παράπονο του ανώνυμα.

Βάσει των πιο πάνω, καθίσταται αντιληπτό ότι η Αρχή υποχρεούται να αφήνει το σταθμό να λαμβάνει γνώση όλου του περιεχομένου του διοικητικού φακέλου κάθε υπόθεσης.

Εάν παρά τούτα η Αρχή έχει αντίθετη γνώμη, παρακαλούμε όπως μας δοθεί το δικαίωμα να προβάλλουμε αναλυτικότερα τις θέσεις μας είτε προφορικώς είτε γραπτώς σύμφωνα με το άρθρο 43 του Νόμου 158(1)/99.

Επίσης εάν τελικά έχει αφαιρεθεί οποιοδήποτε μέρος του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης 87/2004(1), παρακαλούμε όπως καλέσετε ξανά το σταθμό για επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου, αφού φυσικά συμπεριληφθούν όλα τα στοιχεία αυτού.»

Η Αρχή με επιστολή της ημερ. **3/6/2005** ενημερώνει το Σταθμό ότι κάνει δεκτό το αίτημα του για αναβολή της εξέτασης της υπόθεσης στις **6/6/2005** ως εκ τούτου τον καλεί να παραστεί ενώπιον της σε συνεδρία ημερομ. **15/6/2005**.

Σε επιστολή του ημερ. **10/6/2005** ο δικηγόρος του σταθμού αναφέρει:

«Στις 15 Ιουνίου 2005 έχετε ορίσει για ακρόαση τις ανωτέρω υποθέσεις από τις 4.15 μέχρι περάτωσης τους.

Κατά τις 15 Ιουνίου 2005 και ώρα 5.00 μ.μ λαμβάνει χώρα η Ετήσια Γενική Συνέλευση της Μινέρβα Ασφαλιστικής Εταιρείας Δημόσια Λτδ της οποίας είμαι Αναπληρωτής Πρόεδρος και Νομικός Σύμβουλος και πρέπει να συμμετέχω στις εργασίες της λόγω σοβαρών θεμάτων.

Προτείνω οι ως άνω υποθέσεις να μεταφερθούν στις 22.6.2005 που έχω άλλες δύο υποθέσεις και θα είμαι στη διάθεση σας όση ώρα χρειαστεί. Επισυνάπτω την ειδική ειδοποίηση της Μινέρβα. »

Η Αρχή με επιστολή της ημερ. **16/6/2005** ενημέρωσε το σταθμό ότι έκανε δεκτό το αίτημα του και ότι θα τον ενημερώσει για τον καθορισμό νέα ημερομηνίας.

Στις **18/8/2005** η Αρχή κάλεσε το σταθμό να παρευρεθεί ενώπιον της σε συνεδρία ημερομηνίας **31/8/2005**, η οποία τελικά αναβλήθηκε.

Στις **8/9/2005** η Αρχή κάλεσε το σταθμό να παρευρεθεί ενώπιον της στη συνεδρία ημερομηνίας **21/9/2005** για ακρόαση των καταγγελιών που διατυπώθηκαν εναντίων του.

Ο δικηγόρος του σταθμού δεν μπόρεσε να παραστεί στην εν λόγω συνεδρία και ενημέρωσε την Αρχή προφορικά στις **19/9/2005**.

Η Αρχή με επιστολή της ημερ. **30/9/2005** κάλεσε το σταθμό να εμφανιστεί στη συνεδρία ημερομηνίας **10/10/2005** για ακρόαση των καταγγελιών που διατυπώθηκαν εναντίων του.

Ο δικηγόρος του σταθμού με επιστολή του ημερομηνίας **10/10/2005** πληροφόρησε την Αρχή τα εξής:

«Λόγω εκτάκτου και επείγοντος περιστατικού δεν θα μπορέσω να παραστώ στη σημερινή αγόρευση αλλά για να μην προκαλέσω πρόβλημα ανατροπής του ημερολογίου σας υποβάλλω γραπτή αγόρευση επί πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος ακρόασης που μου παρέχει ο Νόμος.»

ΓΡΑΠΤΗ ΑΓΟΡΕΥΣΗ

«Στην παρούσα υπόθεση υπάρχουν 10 καταγγελίες εναντίον του σταθμού που αφορούν το επεισόδιο της παιδικής σειράς «Power Rangers» που προβλήθηκε στις 02/08/2004.

Οι καταγγελίες αφορούν ισχυριζόμενη παράβαση των άρθρων 29(1) και 29(2) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και των κανονισμών 21(5), 21(6), 22(1)(ι), 26(γ), 26(η), 26(ια), 32(2) και 32(3)(α) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).

A) Προδικαστικές Ενστάσεις:

1. Για την επίδικη σειρά «Power Rangers», η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου έχει ήδη αθώσει 2 φορές τον σταθμό, στις υποθέσεις 109/2001(1) και 24/2002(1). Οι υποθέσεις αυτές αφορούσαν επεισόδια της παιδικής σειράς που έχουν προβληθεί στις 28/07/2001 και 02/03/2002 αντίστοιχα, το θεματολόγιο των οποίων, όπως επίσης και η σκηνοθεσία, το σενάριο και ο τρόπος απεικόνισης της μορφής των προβαλλόμενων καρτούν ήταν παρόμοια (αν όχι η ίδια) με αυτά του επίδικου επεισοδίου. Στις υποθέσεις αυτές, η Αρχή είχε εισηγηθεί στην ουσία των καταγγελιών και έκρινε πως το περιεχόμενο των επεισοδίων εκείνων, δεν αντίκειται στους κανονισμούς:

α) 109/2001(1): 21(5), 21(6), 22(1), 26(η) και 32(3)(α).

β) 24/2002(1): 21(5), 21(6), 22(1), 26(η), 26(ια), 32(2) και 32(3)(α).

Πιστεύουμε λοιπόν πως η Αρχή δεν μπορεί να έρθει σε αντίθεση με δικές της αποφάσεις και να κρίνει στην παρούσα υπόθεση διαφορετικά, γιατί σε μια τέτοια περίπτωση θα παραβίασε την **αρχή της χρηστής διοίκησης** και ειδικότερα την **αρχή της καλής πίστεως** αφού θα ενεργούσε με τρόπο αντιφατικό (και επομένως ασυνεπή) με αυτόν που έχει ήδη ενεργήσει στις προγενέστερες υποθέσεις, με αποτέλεσμα να εξαπατηθεί ο διοικούμενος σταθμός, ο οποίος είχε στηριχθεί στο ευνοϊκό αποτέλεσμα των προγενέστερων αποφάσεων. Σχετικό είναι και **το άρθρο 51 του Νόμου 158(1)/99(1)** «Η διοίκηση δεν επιτρέπεται να ενεργεί με τρόπο ασυνεπή, αντιφατικό ή κακόπιστο, ώστε να εξαπατά ή να ταλαιπωρεί χωρίς λόγο το διοικούμενο.»

2. Νόμος Περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία Ατόμου): Παραπέμπω στην επιστολή του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού προς τον Διευθυντή Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, ημερομηνίας 02/06/2004, για να επισημάνω τα εξής: Προτού εξετασθεί η ουσία της υπόθεσης, η Αρχή οφείλει να εξετάσει το ζήτημα κατά πόσον, παρανόμως, έχουν τελικώς αφαιρεθεί οποιαδήποτε στοιχεία από το διοικητικό φάκελο της πιο πάνω υπόθεσης. Αν έχουν αφαιρεθεί η αρχή οφείλει να ορίσει νέα ημερομηνία, για επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου.

B)Εξέταση των ισχυριζόμενων παραβάσεων:

1) Ισχυριζόμενη παράβαση του άρθρου 29(1) του Νόμου 7(1)/98:

«Οι σταθμοί έχουν την υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι οι εκπομπές τους δεν περιλαμβάνουν προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ιδίως προγράμματα που περιέχουν πορνογραφικές σκηνές ή σκηνές αδικαιολόγητης βίας. »

- Η παιδική σειρά «Power Rangers» δεν διαφέρει από οποιαδήποτε άλλη παιδική σειρά και καρτούν που έχει γυριστεί και προβληθεί τα τελευταία χρόνια σε όλες τις χώρες του κόσμου. Το πιο πάνω συγκριτικό κριτήριο το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε το εξής: Για να στοιχειοθετηθεί παράβαση του άρθρου αυτού, πρέπει να αποδειχθεί από την Αρχή ότι όσα έχουν προβληθεί στο επίδικο επεισόδιο , ενδεχομένως θα μπορούσαν να βλάψουν σοβαρά την σωματική, την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων. Οι έννοιες αυτές είναι **αόριστες – αξιολογικές έννοιες** και πρέπει να ερμηνεύονται **βάσει των σύγχρονων κοινωνικών αντιλήψεων και βάσει της σημερινής πραγματικότητας**. Στη σημερινή εποχή η ωμή βία είναι καθημερινό φαινόμενο, μαστίζει την εποχή μας και δεν αφήνει κανένα ασυγκίνητο. Από την άλλη κανένας δεν μπορεί να μείνει ανήμερος του τι συμβαίνει γύρω του. Όλοι οι κοινωνοί, ακόμα και οι ανήλικοι, τα μικρά παιδιά,

ζουν, βιώνουν και βλέπουν καθημερινά φαινόμενα βίας. Αυτό φυσικά δεν σημαίνει ότι η πολιτεία πρέπει να πάψει να επιδιώκει να προστατεύει τους ανήλικους εφαρμόζοντας προληπτικά μέτρα, τα οποία στόχο θα έχουν την αποτροπή των ανηλίκων από την παρακολούθηση στην τηλεόραση αλλά και στα μέσα μαζικής επικοινωνίας γενικότερα, φαινόμενων βίας. Το παραδεκτό όμως γεγονός ότι η σημερινή κοινωνία έχει αλλάξει άρδην, και οι ανήλικοι όχι μόνο μπορούν να αντικρύσουν οπουδήποτε φαινόμενα έξαρσης της βίας, αλλά έχουν και σε μεγάλο βαθμό εξοικειωθεί με αυτά, τείνει στο να αναγκάζει πια πολιτειακά όργανα και αρχές, όπως η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης, να λαμβάνουν υπόψη τους τη σύγχρονη πραγματικότητα και να ερμηνεύουν έννοιες όπως η πιο πάνω, βάσει ακριβώς των σύγχρονων αντιλήψεων.

- Επίδικη σειρά έχει προβληθεί σε διάφορες **Ευρωπαϊκές Χώρες** χωρίς να έχει δημιουργηθεί πρόβλημα.
- Σχετικές είναι και οι υποθέσεις **109/2001(1) και 24/2002 (1)** της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης κατά του ANTENNA, όπου η Αρχή ασχολήθηκε με την ουσία του συνόλου της επίδικης παιδικής σειράς και δεν έχει διαπιστώσει καμία παράβαση της σχετικής Νομοθεσίας.
- Αν κάποιος δει την σημασία και την όλη λογική στην οποία στηρίζονται τέτοιου είδους παιδικές σειρές, όπως η επίδικη, θα διαπιστώσει ότι αυτή όχι μόνο δεν βλάπτει τα παιδιά, αλλά αντιθέτως παράγει κοινωνικό έργο, λαμβανομένων πάντα υπόψη των δεδομένων της σημερινής πραγματικότητας. Παιδικές σειρές όπως η επίδικη, έχουν δημιουργηθεί για ένα και μοναδικό λόγο: Για να μεταφέρουν στα παιδιά την πραγματικότητα των μεγάλων (αποδίδοντας θέματα της πραγματικότητας στη σωστή τους διάσταση, με έμμεσο τρόπο), όποια και να είναι αυτή, διακωμωδώντας καταστάσεις και προβάλλοντας τις με ένα απλοϊκό τρόπο, με ένα «άλλο τρόπο», πιο προσιτό στα παιδιά. Με αυτή τη λογική, τα καρτούν και οι παιδικές ταινίες προσπαθούν επίσης να επισημάνουν τη σκληρή πλευρά της ζωής με απώτερο

στόχο όχι μόνο την ενημέρωση, αλλά και την υποβολή του ορθού, του δίκαιου και του «καλού».

Τα καρτούν και οι παιδικές ταινίες παρουσιάζουν τον αληθινό κόσμο χρησιμοποιώντας μορφές που ταυτίζονται με τον φανταστικό κόσμο των παιδιών, ώστε να υποβοηθήσουν τα παιδιά να αντιληφθούν καλύτερα τον κόσμο. Όλες οι μορφές των ηρώων αγαπήθηκαν από όλο τον κόσμο στον πλανήτη και έγιναν διάσημες είτε πρόκειται για μορφές αγγελικές είτε για άγριες μορφές που παρουσιάζουν τους κακούς ήρωες. Οι κακοί ήρωες έχουν πάντα κάποια χαρακτηριστικά τα οποία αμέσως υποδηλώνουν τον κακό χαρακτήρα και οι καλοί το αντίθετο. Με την αναπαράσταση αυτή, τα παιδιά αντιλαμβάνονται τις αληθινές καταστάσεις της ζωής, που πολύ γρήγορα θα γνωρίσουν (αν δεν τις γνώρισαν ήδη) και ετοιμάζονται για να βιώσουν την αληθινή και αιώνια διαμάχη του καλού με το κακό που κυριαρχεί στον κόσμο. Το σημαντικό όμως, είναι ότι πάντοτε στα παιδικά έργα, τα διάφορα προβλήματα επιλύονται με ευφυΐα και χιούμορ και στο τέλος πάντοτε κυριαρχεί το στοιχείο του καλού.

- Η επίδικη παιδική σειρά έχει καθαρά ψυχαγωγικό χαρακτήρα και εκπαιδευτικό σκοπό καθώς στοχεύει στο να γνωρίσει στα παιδιά, τη σκληρή σημερινή ζωή μέσω καρτούν, ώστε να μην αναγκαστούν να την γνωρίσουν πρώτα απευθείας. Σημαντικότερη όμως βοήθεια δίδεται μέσω αυτών και σε όσα παιδιά έχουν ήδη βρεθεί αντιμέτωπα με την ωμή πραγματικότητα, καθώς στις επίδικες εκπομπές υπάρχει ο χαρακτήρας του καλού, που στο τέλος κυριαρχεί, έξυπνες τεχνικές και κάποιες φορές με κωμικό τρόπο, ώστε τα παιδιά να κατακλυσθούν τελικά από ένα ευχάριστο συναίσθημα ευφορίας και αισιοδοξίας.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, καθίσταται αντιληπτό ότι η επίδικη σειρά δεν θα μπορούσε να βλάψει ποτέ με κανένα τρόπο και σε κανένα βαθμό τη σωματική, ή την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων. **Η αρχή έχει το βάρος να αποδείξει το αντίθετο. Σύμφωνα με τον Δαγτόγλου (Π.Δ. Δαγτόγλου Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, 4^η αναθεωρημένη έκδοση παρ.866-875), και στις διοικητικές ποινές ισχύουν οι βασικές αρχές του ποινικού δικαίου. Επομένως πρέπει η Αρχή να κατανοήσει επιτέλους ότι αυτή είναι που έχει το βάρος να**

αποδείξει της ισχυριζόμενες παραβάσεις και δεν μπορεί να συνεχίσει να ακολουθεί την πάγια τακτική της, δηλαδή να περιμένει από τον κατηγορούμενο σταθμό να αποδείξει την αθωότητα του. Επομένως η πιο πάνω κατηγορία είναι αόριστη και πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Επιπλέον είναι και ουσία αβάσιμη.

2) Ισχυριζόμενη παράβαση του άρθρου 29(2) του Νόμου 7(1)/98:

«Η πιο πάνω στο εδάφιο (1) προβλεπόμενη υποχρέωση, επεκτείνεται επίσης και σε άλλα προγράμματα που ενδέχεται να βλάψουν τη σωματική, την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, εκτός αν εξασφαλίζεται με την επιλογή του κατάλληλου χρόνου μετάδοσης του προγράμματος ή με άλλα τεχνικής φύσεως μέτρα, ότι οι ανήλικοι δε βλέπουν ή ασκούν κατά κανόνα και συστηματικά τις εκπομπές αυτές.»

- Από την διατύπωση του εδαφίου 2 του άρθρου 29, προκύπτει ότι ένας σταθμός δεν μπορεί να παραβιάσει συγχρόνως και το εδάφιο 1 και το εδάφιο 2 του άρθρου 29! Η Αρχή οφείλει να επιλέξει σε ποια κατηγορία εντάσσεται η επίδικη σειρά και να κατηγορήσει το σταθμό είτε για παραβίαση του εδαφίου 1, είτε του εδαφίου 2. Καταχρηστικά διατυπώνονται κατηγορίες και για τα 2 εδάφια.
- Άνευ βλάβης των πιο πάνω, επαναλαμβάνουμε τους ισχυρισμούς μας που αναφέρονται στην πρώτη κατηγορία.

3) Ισχυριζόμενη παράβαση του Κανονισμού 26(γ) της ΚΑΠ 10/2000

«Στις ψυχαγωγικές εκπομπές απαγορεύονται –

Οι εκπομπές που αποσκοπούν ή έχουν ως αποτέλεσμα την ενθάρρυνση, πρόκληση, ή προτροπή αντικοινωνικής συμπεριφορά που περιέχει την εκτέλεση βίαιων εγκλημάτων».

- Για να στοιχειοθετηθεί παράβαση του Κανονισμού αυτού πρέπει η εκπομπή που προβλήθηκε να αποσκοπεί ή να έχει ως αποτέλεσμα την ενθάρρυνση ή προτροπή αντικοινωνικής συμπεριφοράς που περιέχει την εκτέλεση βίαιων εγκλημάτων. Στις

αναγραφόμενες λεπτομέρειες των σχετικών κατηγοριών που παραθέτει η Αρχή, γίνεται λόγος για προβολή σκηνών βίας το περιεχόμενο των οποίων πιθανόν να έχει ως αποτέλεσμα την ενθάρρυνση ή προτροπή αντικοινωνικής συμπεριφοράς που περιέχει την εκτέλεση βίαιων εγκλημάτων. Καθίσταται αμέσως αντιληπτό ότι **δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί παράβαση του κανονισμού αυτού, καθώς κι αν ακόμα η Αρχή αποδείξει τις λεπτομέρειες κατηγορίας που παραθέτει, όταν αυτές υπαχθούν στον νομικό κανόνα που θέτει ο κανονισμός 26(γ), δεν πληρούνται όλα τα συστατικά στοιχεία της ειδικής υπόστασης της διάταξης αυτής, οπότε και η κατηγορία θα πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη. Για να στοιχειοθετηθεί παράβαση του κανονισμού αυτού πρέπει να υπάρχει με βεβαιότητα το αποτέλεσμα που θέτει η διάταξη και όχι απλώς να πιθανολογείται η ύπαρξή του.**

- Άνευ βλάβης των πιο πάνω, θέση μας είναι επίσης ότι ούτως ή άλλως η κατηγορία αυτή είναι και ουσία αβάσιμη, για όλους τους λόγους που έχουν εκτεταμένα αναλυθεί κατά την εξέταση της ισχυριζόμενης παράβασης του άρθρου 29(1) του Νόμου 7(1)/98. Επαναλαμβάνουμε ότι το βάρος απόδειξε όλων των επιδίκων ισχυρισμών, το έχει η Αρχή. Καθόσον αφορά λοιπόν την συγκεκριμένη κατηγορία, η Αρχή πρέπει να αποδείξει πως, με το επίδικο επεισόδιο, προτρέπονται τα παιδιά να επιδείξουν αντικοινωνική συμπεριφορά.

4) Ισχυριζόμενη παράβαση του Κανονισμού 26(η) της ΚΔΠ 10/2000:

«Στις ψυχαγωγικές εκπομπές απαγορεύονται-

(η) οι σκηνές βίας σε κινούμενα σχέδια ή άλλα παιδικά προγράμματα»

- Για να στοιχειοθετηθεί παράβαση του κανονισμού αυτού πρέπει να αποδειχθεί ότι στις επίδικες εκπομπές περιλαμβάνονται σκηνές «βίας».

Όπως έχει αναλυθεί εκτεταμένα πιο πάνω, το τι συνιστά «βία», πρέπει να εξετασθεί και να ιδωθεί εντός των πλαισίων και των νέων δεδομένων της σημερινής πραγματικότητας. Υιοθετούμε και επαναλαμβάνομαι λοιπόν όσα έχουμε αναφέρει πιο πάνω για το άρθρο 29(1) του Νόμου 7(1)/98.

- Στις υποθέσεις 109/2001(1) και 24/2002(1), η Αρχή αφού εισχώρησε στην ουσία των καταγγελιών, αποφάσισε ότι το περιεχόμενο της επίδικης παιδικής σειράς, δεν αντίκειται στον κανονισμό 26(η).

5) Ισχυριζόμενη παράβαση του Κανονισμού 26(1α) της ΚΔΠ 10/2000:

«Στις ψυχαγωγικές εκπομπές απαγορεύονται-

Η μετάδοση επικίνδυνης συμπεριφοράς, η οποία είναι δυνατό να γίνει αντικείμενο μίμησης από το κοινό και οπωσδήποτε απαγορεύεται εντός οικογενειακής ζώνης»

- Ο όρος «επικίνδυνη συμπεριφορά», ο οποίος είναι συστατικό στοιχείο της ειδικής υπόστασης της πιο πάνω απαγορευτικής διατάξεως, είναι **αόριστη – αξιολογική έννοια**, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται βάσει των σύγχρονων κοινωνικών αντιλήψεων. Ισχύουν λοιπόν όλα όσα έχω αναφέρει για το άρθρο 29(1), σχετικά με το ότι η ωμή βία είναι καθημερινό φαινόμενο στην σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα και επομένως καθίσταται παραδεκτό γεγονός ότι η σημερινή κοινωνία έχει αλλάξει άρδην, και οι ανήλικοι όχι μόνο μπορούν να αντικρίσουν οπουδήποτε φαινόμενα έξαρσης της βίας, αλλά έχουν και σε μεγάλο βαθμό εξοικειωθεί με αυτά. Στο επίδικο επεισόδιο της σειράς, δεν έχει μεταδοθεί οποιαδήποτε συμπεριφορά η οποία θα οδηγούσε το κοινό να την μιμηθεί, αφού τέτοιες συμπεριφορές δεν είναι ξένες προς το κοινό της σύγχρονης εποχής, οι ανήλικοι ήδη έχουν εξοικειωθεί και γνωρίσει αληθινά φαινόμενα βία. Σκοπός του Νομοθέτη δεν είναι να απαγορεύσει γενικά την μετάδοση συμπεριφορών που ενέχουν το στοιχείο της επικινδυνότητας γενικά και αόριστα, αλλά να προστατεύσει το κοινό από την παρακολούθηση συμπεριφορών οι οποίες μέχρι τότε του ήταν άγνωστες και επομένως χάριν αυτής της παρακολούθησης παρακινείται **για πρώτη φορά** να υποπέσει σε παρόμοια συμπεριφορά, μιμούμενος συμπεριφορά που ακριβώς μέχρι τότε ήταν άγνωστη σ' αυτόν.

- Στην υπόθεση 24/2002(1), η Αρχή αφού εισχώρησε στην ουσία των καταγγελιών, αποφάσισε ότι το περιεχόμενο της επίδικης παιδικής σειράς, δεν αντίκειται στον κανονισμό 26(1α).

6) Ισχυριζόμενη παράβαση του Κανονισμού 32(2) της ΚΔΠ 10/2000:

«(2) Μη ειδησεογραφικές εκπομπές που προβάλλουν εξευτελιστική ή βάνανυση μεταχείριση ανθρώπων ή ζώων ή άλλη απαράδεκτη ή καταδικαστέα συμπεριφορά ή μηχανισμούς βίας δε μεταδίδονται εντός οικογενειακής ζώνης.»

- Ο κανονισμός αυτό **αναφέρεται σε ανθρώπους και όχι σε καρτούν**. Η γραμματική ερμηνεία του κανονισμού, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι τόσο η «απαράδεκτη συμπεριφορά» όσο και οι «μηχανισμοί βίας» (σ' αυτά τα 2 επικεντρώνεται η κατηγορία της Αρχής), πρέπει να στρέφονται κατά ανθρώπων.
- Άνευ βλάβης της πιο πάνω θέσης μας, επαναλαμβάνουμε όλα όσα έχουμε αναφέρει πιο πάνω για το άρθρο 29(1).
- Στην υπόθεση 24/2002(1), η Αρχή αφού εισχώρησε στην ουσία των καταγγελιών, αποφάσισε ότι το περιεχόμενο της επίδικης παιδικής σειράς, δεν αντίκειται στον κανονισμό 32(2).

7) Ισχυριζόμενη παράβαση του Κανονισμού 21(6) της ΚΔΠ 10/2000:

«Οι σταθμοί εξασφαλίζουν όπως τα προγράμματα τα οποία μεταδίδονται εντός της οικογενειακής ζώνης είναι κατάλληλα για όλο το κοινό, συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών κάτω των δεκαπέντε ετών»

- ο κανονισμός αυτός **δεν ενέχει απαγορευτικό κανόνα**. Ο χαρακτήρας της διατάξεως είναι παραινετικός, όχι απαγορευτικός: «οι σταθμοί εξασφαλίζουν», δεν αναγράφεται όπως σε άλλα άρθρα ότι πχ «οι σταθμοί πρέπει να εξασφαλίζουν», ή «υποχρεούνται να εξασφαλίζουν», ή «απαγορεύεται να μην εξασφαλίζουν». Εάν λοιπόν η Αρχή κρίνει ένοχο το σταθμό για παραβίαση του κανονισμού 21(6), τότε θα παραβιασθεί η αρχή *nullum crimen nulla poena sine lege*.
- Άνευ βλάβης των πιο πάνω, θέση μας είναι ότι οι επίδικες εκπομπές ήταν «κατάλληλες» για παρακολούθηση από οποιαδήποτε κατηγορία τηλεθεατών. Ισχύουν όλα όσα έχω αναφέρει για το άρθρο 29(1) πιο πάνω.

- Στις υποθέσεις 109/2001(1) και 24/2002(1), η Αρχή αφού εισχώρησε στην ουσία των καταγγελιών, αποφάσισε ότι το περιεχόμενο της επίδικης παιδικής σειράς, δεν αντίκειται στον κανονισμό 21(6).

8) Ισχυριζόμενη παράβαση του Κανονισμού 32(3)(α) της ΚΔΠ 10/2000:

«Απαγορεύεται-

Η μετάδοση προγραμμάτων εντός οικογενειακής ζώνης που ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ειδικότερα προγραμμάτων που περιέχουν ερωτικές σκηνές ή σκηνές βίας»

- *Θέση μας εξακολουθεί να είναι ότι το «ενδεχόμενο της βλάβης» και η «βία» που πρέπει να υπάρχουν για να στοιχειοθετηθεί παράβαση του πιο πάνω κανονισμού πρέπει να εξετασθεί σε συνάρτηση με τις σύγχρονες κοινωνικές αντιλήψεις και την σύγχρονη πραγματικότητα. Υιοθετούμε όλες τις πιο πάνω θέσεις μας που αναπτύσσονται αναλυτικά πιο πάνω κατά την εξέταση του άρθρου 29(1) του Νόμου.*
- Στις υποθέσεις 109/2001(1) και 24/2002(1), η Αρχή αφού εισχώρησε στην ουσία των καταγγελιών, αποφάσισε ότι το περιεχόμενο της επίδικης παιδικής σειράς, δεν αντίκειται στον κανονισμό 32(3)(α).

9) Ισχυριζόμενη παράβαση του Κανονισμού 22(1) της ΚΔΠ 10/2000:

«Με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στους παρόντες Κανονισμούς δίνονται προειδοποιήσεις σχετικά με τη φύση της εκπομπής, είτε αυτή βρίσκεται χρονικά εντός της οικογενειακής ζώνης είτε εκτός. Η προειδοποίηση αυτή έχει τρεις μορφές –

- (α) Γραπτή προειδοποίηση στον ημερήσιο τύπο και στα ραδιοτηλεοπτικά περιοδικά*
- (β) ακουστική (λεκτική) πριν από την έναρξη της εκπομπής*
- (γ) οπτική, με οπτική ένδειξη κάθε δέκα λεπτά στο κάτω αριστερό μέρος της οθόνης ως εξής:*

- (i) (K) σε παρένθεση χρώματος πράσινου για προγράμματα κατάλληλα για γενική παρακολούθηση
- (ii) (12) σε παρένθεση χρώματος κίτρινου για προγράμματα ακατάλληλα για άτομα κάτω των δώδεκα ετών
- (iii) (15) σε παρένθεση χρώματος μπλε για προγράμματα ακατάλληλα για άτομα κάτω των δεκαπέντε ετών
- (iv) (18) σε παρένθεση χρώματος κόκκινου για προγράμματα ακατάλληλα για άτομα κάτω των δεκαοκτώ ετών
- (v) (A) σε παρένθεση για προγράμματα έντονου ερωτικού περιεχομένου.»

• **Ο Κανονισμός αυτός, δεν ενέχει απαγορευτικό κανόνα και η Αρχή δεν μπορεί να επιβάλει διοικητικές κυρώσεις για δήθεν παραβίαση αυτού.** Ο κανονισμός αυτός δεν περιλαμβάνεται στην απαρίθμηση του άρθρου 41^A(1) του Νόμου 7(1)/98, όπου αναφέρονται ειδικά διατάξεις, η παραβίαση των οποίων γεννά εξουσία στην Αρχή να επιβάλει κυρώσεις, αφού φυσικά ακολουθήσει πρώτα την νόμιμη προβλεπόμενη διαδικασία εξέτασεως παραβάσεων. Σε περίπτωση που δεν αναφέρεται ρητά στον Νόμο ότι παράβαση συγκεκριμένου άρθρου μπορεί να επιφέρει κύρωση σε σταθμό, τότε αδίκημα από σταθμό θα στοιχειοθετείτο μόνο στην περίπτωση που προκύπτει ρητά από συγκεκριμένη διάταξη, ότι αυτή ενέχει απαγορευτικό κανόνα. Εν προκειμένω, από την γραμματική διατύπωση του κανονισμού 22(1), δεν φαίνεται να υπάρχει απαγορευτικός χαρακτήρας. Ο χαρακτήρας της διατάξεως είναι παραινετικός, όχι απαγορευτικός: «δίδονται προειδοποιήσεις», δεν αναγράφεται όπως σε άλλα άρθρα ότι πχ «οι σταθμοί πρέπει να δίδουν προειδοποιήσεις», ή «υποχρεούνται να δίδουν προειδοποιήσεις», ή «απαγορεύεται να μην δίδουν προειδοποιήσεις». Εάν λοιπόν η Αρχή κρίνει ένοχο το σταθμό για παραβίαση του κανονισμού 22(1), τότε θα παραβιασθεί η ως άνω αναφερόμενη αρχή *nullum crimen nulla poena sine lege*, για τους λόγους που ανέφερα στην δεύτερη κατηγορία.

- Άνευ βλάβης των πιο πάνω, είναι η θέση μας ότι οι επίδικες εκπομπές ήταν κατάλληλες για γενική παρακολούθηση, για όλους τους λόγους στους οποίους έχω αναφερθεί πιο πάνω κατά την εξέταση του άρθρου 29(1) τους λόγους αυτούς υιοθετούμε και επαναλαμβάνουμε.
- Στις υποθέσεις 109/2001(1) και 24/2002(1), η Αρχή αφού εισχώρησε στην ουσία των καταγγελιών, αποφάσισε ότι το περιεχόμενο της επίδικης παιδικής σειράς, δεν αντίκειται στον κανονισμό 22(1).

10) Ισχυριζόμενη παράβαση του Κανονισμού 21(5) της ΚΑΠ 10/2000:

«Οι σταθμοί έχουν την ευθύνη να διασφαλίζουν ότι οι τηλεθεατές ή ακροατές είναι πάντοτε ανήμεροι σχετικά με το περιεχόμενο του προγράμματος που παρακολουθούν».

- Στις λεπτομέρειες των κατηγοριών που παρατάσσει η Αρχή, αναγράφεται ότι ο λόγος για τον οποίο η Αρχή ισχυρίζεται ότι οι τηλεθεατές δεν ήταν ενήμεροι σχετικά με το περιεχόμενο των επιδίκων εκπομπών, είναι επειδή αυτές περιείχαν σκηνές οι οποίες μπορεί να προκαλούσαν φόβο καθώς και σκηνές βίας. Παραπάνω έχουμε καταδείξει με πάσα σαφήνεια ότι κάτι τέτοιο δεν ευσταθεί. Τις θέσεις μας αυτές υιοθετούμε και επαναλαμβάνουμε.
- Στις υποθέσεις 109/2001(1) και 24/2002(1), η Αρχή αφού εισχώρησε στην ουσία των καταγγελιών, αποφάσισε ότι το περιεχόμενο της επίδικης παιδικής σειράς, δεν αντίκειται στον κανονισμό 21(5).

Γ) ΣΥΡΡΟΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ:

Για τους ίδιους ισχυρισμούς γεγονότων, δηλαδή για ένα επεισόδιο της παιδικής σειράς που έχει προβληθεί στις 2/8/2004 μεταξύ των ωρών 13.20 – 13.45 έχουν απαγγελθεί συνολικά (10) κατηγορίες.

Αυτή η γραφειοκρατική και αυστηρώς ομιλούντες «βιομηχανική» πρακτική αναμάσησης πολλών διατάξεων του Νόμου και της ΚΔΠ 10/2000 είναι νομικά απαράδεκτη και ενέχει τα στοιχεία της νόθευσης της διαδικασίας με προκατάληψη και πλάνη.

Εισηγούμαι τη συνοπτική απόρριψη της υπόθεσης. Επιπρόσθετος λόγος απόρριψης είναι ότι όλες οι πρόνοιες του Νόμου 7(1)1998 και της Κ.Δ.Π. 10/2000 που αναφέρει η Λειτουργός συγκρούονται με το άρθρο 19 του Συντάγματος το οποίο υπερισχύει και αυτό πρέπει να εφαρμοσθεί.

Αυτή η νοοτροπία είναι νομικά απαράδεκτη. Δεν ρίχνει ένας δίκτυ για να ψαρέψει από μαρίδα μέχρι ελέφαντα.»

Σε ότι αφορά τις προδικαστικές ενστάσεις του σταθμού, η Αρχή επισημαίνει τα ακόλουθα:

Όσον αφορά την πρώτη προδικαστική ένσταση του σταθμού, που αναφέρει ότι η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου έχει ήδη αθώωσε 2 φορές τον σταθμό, στις υποθέσεις 109/2001(1) και 24/2002(1) και ότι η Αρχή δεν μπορεί να έρθει σε αντίθεση με δικές της αποφάσεις και να κρίνει στην παρούσα υπόθεση διαφορετικά, γιατί σε μια τέτοια περίπτωση θα παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης και ειδικότερα την αρχή της καλής πίστωσης αφού θα ενεργούσε με τρόπο αντιφατικό (και επομένως ασυνεπή), η Αρχή επισημαίνει όπως έχει τονίσει επανειλημμένα, πως η κάθε υπόθεση εξετάζεται και κρίνεται ξεχωριστά. Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι εκτός από τις δύο υποθέσεις που ο σταθμός αθώωθηκε, σε άλλες τρεις περιπτώσεις η Αρχή έκρινε ένοχο το σταθμό, για υποθέσεις που αφορούσαν το περιεχόμενο της παιδικής σειράς Power Rangers και επέβαλε τις εξής κυρώσεις:

- **149/2000-Παράπονο/Καταγγελία-Κύρωση:** Προειδοποίηση
- **131/2001-Παράπονο/Καταγγελία-Κύρωση:** Διοικητικό πρόστιμο ΛΚ1000.

- **104/2003-Παράπονο/Καταγγελία-Κύρωση: Προειδοποίηση.**

Όσον αφορά την δεύτερη προδικαστική ένσταση του σταθμού που αναφέρει ότι η Αρχή οφείλει να εξετάσει το ζήτημα κατά πόσον, παρανόμως, έχουν τελικώς αφαιρεθεί οποιαδήποτε στοιχεία από το διοικητικό φάκελο της πιο πάνω υπόθεσης. Αν έχουν αφαιρεθεί η αρχή οφείλει να ορίσει νέα ημερομηνία, για επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου, η Αρχή επισημαίνει ότι σε καμία περίπτωση δεν αποκρύπτει οτιδήποτε εκτός από τα προσωπικά δεδομένα του παραπονούμενου και οποιαδήποτε άλλα στοιχεία οδηγούν στην αναγνώριση της ταυτότητας του. Η Αρχή τονίζει ότι δεν υπήρχε οποιαδήποτε αλληλογραφία μεταξύ αυτής και του παραπονούμενου και ότι σε καμία περίπτωση δεν αφαιρείται οποιαδήποτε αλληλογραφία από τους διοικητικούς φακέλους της. Η Αρχή ενεργεί πάντοτε σύμφωνα με τον περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα Νόμο. Στην παρούσα υπόθεση δεν έχουν αφαιρεθεί τα στοιχεία του παραπονούμενου από το έντυπο της Αρχής που αφορά την ανάθεση για διερεύνηση πιθανών παραβάσεων, καθότι αυτά είχαν ήδη κοινοποιηθεί στο σταθμό. Σε μετέπειτα στάδιο, η Αρχή δεν δημοσιοποιεί τα προσωπικά στοιχεία των παραπονουμένων σύμφωνα με τις πρόνοιες του περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα Νόμο.

Με βάση τα πιο πάνω οι προδικαστικές ενστάσεις του σταθμού απορρίπτονται.

Έχουμε μελετήσει με μεγάλη προσοχή όλα τα ενώπιον μας στοιχεία και περιστατικά συμπεριλαμβανομένων και των γραπτών εξηγήσεων του σταθμού και κατόπιν παρακολούθησης της βιντεοκασέτας με την εν λόγω σειρά κρίνουμε ότι:

Στις **2.8.2004** μεταξύ των ωρών **13.20-13.45** ο σταθμός μετέδωσε :

- σκηνές αδικαιολόγητης βίας με ενδεχόμενο να βλάψουν σοβαρά την σωματική, την πνευματική και ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, κατά παράβαση του άρθρου **29(1) (υποστοιχείο 1)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

- σκηνές βίας, οι οποίες απαγορεύονται σε παιδικά προγράμματα, κατά παράβαση του κανονισμού **26(η) (υποστοιχείο 4)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).
- σκηνές βίας και επικίνδυνης συμπεριφοράς οι οποίες δυνατό να γίνουν αντικείμενο μίμησης από το κοινό εντός οικογενειακής ζώνης, κατά παράβαση του κανονισμού **26(ια) (υποστοιχείο 5)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).
- απαράδεκτη συμπεριφορά και μηχανισμούς βίας εντός οικογενειακής ζώνης, κατά παράβαση του κανονισμού **32(2) (υποστοιχείο 6)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).
- τρομακτικές σκηνές και σκηνές βίας, μη κατάλληλες για ανηλίκους καθιστώντας το πρόγραμμα μη κατάλληλο για όλο το κοινό, συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών κάτω των δεκαπέντε ετών, κατά παράβαση του κανονισμού **21(6) (υποστοιχείο 7)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).
- σκηνές βίας και επικίνδυνης συμπεριφοράς οι οποίες ήταν ενδεχόμενο να βλάψουν σοβαρά την σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων εντός της οικογενειακής ζώνης, κατά παράβαση του κανονισμού **32(3)α (υποστοιχείο 8)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).
- τρομακτικές σκηνές και σκηνές βίας το περιεχόμενο των οποίων είναι μη κατάλληλο για γενική παρακολούθηση. Πριν την έναρξη του εν λόγω επεισοδίου, ο σταθμός έδωσε την ακουστική προειδοποίηση «το πρόγραμμα που ακολουθεί είναι κατάλληλο για γενική παρακολούθηση» ενώ παράλληλα δόθηκε η οπτική ένδειξη «Κ». Ωστόσο η προειδοποίηση που δόθηκε δεν ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο του εν λόγω επεισοδίου, κατά παράβαση του κανονισμού **22(1) (υποστοιχείο 9)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).
- σκηνές που μπορεί να προκαλέσουν φόβο και σκηνές βίας, ακατάλληλες για ανηλίκους, μέσω των οποίων ο σταθμός δεν διασφάλισε ότι οι τηλεθεατές ήταν ενήμεροι σχετικά με το ακριβές περιεχόμενο του προγράμματος που παρακολούθησαν κατά παράβαση του κανονισμού

21(5) (υποστοιχείο 10) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000).

Συγκεκριμένα κατά την διάρκεια του επεισοδίου προβάλλεται κάποιον μεταλλαγμένο ρομπότ με ένα πρόσωπο που μοιάζει με φάντασμα, με μεγάλα μάτια και μυτερά δόντια, να σκοτώνει ανθρώπους δαγκώνοντας τους στο λαιμό και αφήνοντας τους πληγές. Σε μία δεύτερη σκηνή παρουσιάζεται μια μάχη μεταξύ των «Power Rangers» και του μεταλλαγμένου στη διάρκεια της οποίας χρησιμοποιούνται τεχνικές καράτε, διάφορα όπλα και σπαθιά και στην οποία ο μεταλλαγμένος προσπαθεί να πνίξει ένα Ranger και να δαγκώσει ένα άλλο στο λαιμό.

Επιπλέον προβλήθηκαν τρομακτικές για ένα παιδί σκηνές όπως άσχημα πρόσωπα με φωνές που μπορεί να προκαλέσαν φόβο, μάχες που γίνονταν μεταξύ των πρωταγωνιστών, πολεμικές τέχνες με κλοτσιές και κτυπήματα στο πρόσωπο και την κοιλιά και χρήση όπλων με φωτιές, λείζερ και σπαθιά. Ειδικότερα, προβλήθηκε κάποιον 'κακό' ρομπότ με ένα άσχημο πρόσωπο και κέρατα που έμοιαζε με χρυσό σκελετό και με μία πολύ τρομακτική φωνή. Επίσης σε μια άλλη σκηνή παρουσιάστηκε κάποιος, όπως αναφέρεται μεταλλαγμένος, να είναι ξαπλωμένος στο έδαφος ετοιμοθάνατος, έχοντας το μισό του πρόσωπο καμένο ή λιωμένο και το ένα του μάτι κόκκινο και πολύ αποκρουστικό. Στο τέλος του επεισοδίου προβάλλεται ένας άνθρωπος σε ένα καμένο και κατεστραμμένο εργαστήριο να προσπαθεί να σωθεί και να έχει πρόσωπο και χέρι καμένο.

Η Αρχή επισημαίνει ότι οι εν λόγω σκηνές είναι αδικαιολόγητο να προβάλλονται εντός οικογενειακής ζώνης, γεγονός που μπορεί να δυσαρεστήσει και να επηρεάσει ανήλικους.

Για την παράβαση του άρθρου 29(1) ο σταθμός υποστηρίζει ότι για να στοιχειοθετηθεί παράβαση του άρθρου αυτού, πρέπει να αποδειχθεί από την Αρχή ότι όσα έχουν προβληθεί στο επίδικον επεισόδιο, ενδεχομένως θα μπορούσαν να βλάψουν σοβαρά την σωματική, την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων. Η Αρχή σημειώνει ότι κατά την διάρκεια του εν λόγω επεισοδίου

προβάλλονται σκηνές βίας. Σύμφωνα με το «Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας» του Γ. Μπαμπινιώτη, βία είναι η άσκηση σωματικής ή άλλης δύναμης ή η χρησιμοποίηση απειλών με σκοπό την επιβολή της θέλησης κάποιου. Επίσης σύμφωνα με το «Μείζον Ελληνικό Λεξικό», Τεγόπουλου-Φυτράκη, βία είναι η χρησιμοποίηση της δύναμης για την επιβολή θελήσεως. Η Αρχή λοιπόν επισημαίνει ότι από την στιγμή που προβάλλεται άσκηση σωματικής βίας και χρησιμοποίηση δύναμης (μεταλλαγμένο ρομπότ να σκοτώνει ανθρώπους δαγκώνοντας τους στο λαιμό και αφήνοντας τους πληγές, μάχη στη διάρκεια της οποίας χρησιμοποιούνται τεχνικές καράτε, διάφορα όπλα και σπαθιά, μεταλλαγμένος που προσπαθεί να πνίξει ένα Ranger και να δαγκώσει ένα άλλο στο λαιμό, πολεμικές τέχνες με κλοτσιές και κτυπήματα στο πρόσωπο και την κοιλιά και χρήση όπλων με φωτιές, λείζερ και σπαθιά) τότε είναι πολύ πιθανόν αυτές οι πρακτικές να γίνουν αντικείμενο μίμησης από κάποιο ανήλικο που δεν μπορεί να αντιληφθεί την επικινδυνότητα τους και να προβεί σε άσκηση βίας σε άλλους ανήλικους. Επίσης οι ανήλικοι τείνουν να ταυτίζονται πολύ εύκολα με τους διάφορους χαρακτήρες που θαυμάζουν μέσω των παιδικών σειρών και έτσι είναι πολύ εύκολο να υιοθετήσουν την εν λόγω συμπεριφορά «νομιμοποιώντας την», με αποτέλεσμα να επηρεαστεί τόσο η πνευματική όσο και η ηθική τους ανάπτυξη, αναπτύσσοντας βίαιες και αντικοινωνικές συμπεριφορές.

Στο σημείο που ο σταθμός υποστηρίζει ότι Στη σημερινή εποχή η ωμή βία είναι καθημερινό φαινόμενο, μαστίζει την εποχή μας και δεν αφήνει κανένα ασυγκίνητο. Το παραδεκτό όμως γεγονός ότι η σημερινή κοινωνία έχει αλλάξει άρδην, και οι ανήλικοι όχι μόνο μπορούν να αντικρύσουν οπουδήποτε φαινόμενα έξαρσης της βίας, αλλά έχουν και σε μεγάλο βαθμό εξοικειωθεί με αυτά, η Αρχή τονίζει ότι πράγματι η ωμή βία είναι καθημερινό φαινόμενο, αλλά αυτή δεν θα πρέπει να αναπαράγεται και να προβάλλεται σε μεγαλύτερο βαθμό ειδικότερα μέσα από τις παιδικές σειρές.

Σε κάποιο σημείο ο σταθμός αναφέρει ότι παιδικές σειρές, όπως η επίδικη όχι μόνο δεν βλέπτε τα παιδιά, αλλά αντιθέτως παράγει κοινωνικό έργο, λαμβανομένων πάντα υπόψη των δεδομένων της σημερινής πραγματικότητας. Παιδικές σειρές όπως η επίδικη, έχουν δημιουργηθεί για ένα και μοναδικό λόγο:

Για να μεταφέρουν στα παιδιά την πραγματικότητα των μεγάλων (αποδίδοντας θέματα της πραγματικότητας στη σωστή τους διάσταση, με έμμεσο τρόπο), όποια και να είναι αυτή, διακωμωδώντας καταστάσεις και προβάλλοντας τις με ένα απλοϊκό τρόπο, με ένα «άλλο τρόπο», πιο προσιτό στα παιδιά. Με αυτή τη λογική, τα καρτούν και οι παιδικές ταινίες προσπαθούν επίσης να επισημάνουν τη σκληρή πλευρά της ζωής με απώτερο στόχο όχι μόνο την ενημέρωση, αλλά και την υποβολή του ορθού, του δίκαιου και του «καλού». **Η Αρχή αναφέρει ότι ναι μεν στη σημερινή κοινωνία υπάρχει όλο και αυξανόμενη άσκηση βίας σε πολλούς τομείς της, αλλά σε ένα φυσιολογικό περιβάλλον ενός ανήλικου παιδιού συμπεριφορές σαν και αυτές που προβλήθηκαν από την εν λόγω σειρά σίγουρα είναι ξένες κι πρωτοφανείς. Επίσης η χρήση της βίας και η παρουσίαση παραμορφωμένων τεράτων στις επίδικες σκηνές σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως διακωμωδημένες καταστάσεις.**

Σε άλλο σημείο της αγόρευσης του ο δικηγόρος του σταθμού αναφέρει ότι όλες οι μορφές των ηρώων αγαπήθηκαν από όλο τον κόσμο στον πλανήτη και έγιναν διάσημες είτε πρόκειται για μορφές αγγελικές είτε για άγριες μορφές που παρουσιάζουν τους κακούς ήρωες. Οι κακοί ήρωες έχουν πάντα κάποια χαρακτηριστικά τα οποία αμέσως υποδηλώνουν τον κακό χαρακτήρα και οι καλοί το αντίθετο. Με την αναπαράσταση αυτή, τα παιδιά αντιλαμβάνονται τις αληθινές καταστάσεις της ζωής, που πολύ γρήγορα θα γνωρίσουν (αν δεν τις γνώρισαν ήδη) και ετοιμάζονται για να βιώσουν την αληθινή και αιώνια διαμάχη του καλού με το κακό που κυριαρχεί στον κόσμο. Το σημαντικό όμως, είναι ότι πάντοτε στα παιδικά έργα, τα διάφορα προβλήματα επιλύονται με ευφυΐα και χιούμορ και στο τέλος πάντοτε κυριαρχεί το στοιχείο του καλού. Σε αυτό το σημείο η Αρχή υποστηρίζει ότι όπως και σε πολλές άλλες παιδικές σειρές, το καλό και το κακό παρουσιάζονται και προσωποποιούνται και με άλλους πιο ήπιους τρόπους προς τους ανήλικους, στέλνοντας με τον ίδιο τρόπο τα μηνύματα που πρέπει, χωρίς να γίνονται τόσο τρομακτικά και αποκρουστικά. Επίσης μπορεί πάντα στο τέλος να κυριαρχούν οι χαρακτήρες του καλού εις βάρος του κακού αλλά αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι ο τρόπος που γίνεται, κάτι που στην συγκεκριμένη περίπτωση βίας καταπολεμάται με αντιβία.

Στο σημείο που ο σταθμός υποστηρίζει ότι Η επίδικη παιδική σειρά έχει καθαρά ψυχαγωγικό χαρακτήρα και εκπαιδευτικό σκοπό καθώς στοχεύει στο να γνωρίσει στα παιδιά, τη σκληρή σημερινή ζωή μέσω καρτούν, ώστε να μην αναγκαστούν να την γνωρίσουν πρώτα απευθείας, η Αρχή υποστηρίζει πως ουδεμία σχέση δεν έχει με την ψυχαγωγία και την εκπαίδευση μια παιδική σειρά που προβάλλει με κάθε τρόπο την βία και την αντικοινωνική συμπεριφορά. Επίσης το βάρος της ευθύνης για το πώς και πότε θα γνωρίσει ένα παιδί τη σκληρή σημερινή ζωή βρίσκεται κυρίως στους γονείς και στο κοντινό κοινωνικό του περιβάλλον και όχι στη τηλεόραση και στα μηνύματα που στέλνονται μέσω των παιδικών σειρών.

Σε ότι αφορά το άρθρο **29(2) (υποστοιχείο 2)**, του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και τον κανονισμό **26(γ) (υποστοιχείο 3)**, των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000), η Αρχή κρίνει ότι δεν στοιχειοθετείται οποιαδήποτε παράβαση.

Η προστασία των ανηλίκων αποτελεί πρωταρχική μέριμνα όλων σήμερα. Τόσο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσο και το Συμβούλιο της Ευρώπης προωθούν ψηφίσματα, οδηγίες και αποφάσεις με στόχο να προστατεύσουν τα παιδιά.

Στην κυπριακή νομοθεσία, ο νομοθέτης θέλοντας να προστατεύσει τα παιδιά από προγράμματα μη κατάλληλα προς παρακολούθηση, ήτοι προγράμματα που περιέχουν σκηνές βίας, ερωτικές σκηνές, λεκτικό υλικό ή θεματολόγιο ακατάλληλο για ανήλικους, θέτει περιορισμούς ως προς το περιεχόμενο των προγραμμάτων που μπορούν να μεταδίδονται εντός οικογενειακής ζώνης.

Η έννοια της οικογενειακής ζώνης στηρίζεται στην αντίληψη ότι η είσοδος της τηλεόρασης στο κάθε σπίτι, επιβάλλει σεβασμό και συμμόρφωση προς τους τρόπους και κανόνες συμπεριφοράς μια οικογένειας, από τις 5:30 το πρωί μέχρι τις 9:00 ή 10:00 το βράδυ, που ορίζεται σαν οικογενειακή ζώνη. Στη διάρκεια αυτής της περιόδου, το περιεχόμενο κάθε εκπομπής επιβάλλεται να είναι κατάλληλο για όλη την οικογένεια. Η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου δίδει

ιδιαίτερη έμφαση στα πιο πάνω θέματα και στην τήρηση προνοιών της νομοθεσίας.

Εν όψει των ανωτέρω, η Αρχή κρίνει και αποφασίζει ότι υπάρχουν παραβάσεις του άρθρου **29(1) (υποστοιχείο 1)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7 (1) του 1998, όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και των κανονισμών **26(η) (υποστοιχείο 4), 26(ια) (υποστοιχείο 5), 32(2) (υποστοιχείο 6), 21(6) (υποστοιχείο 7), 32(3)(α) (υποστοιχείο 8), 22(1) (υποστοιχείο 9), 21(5) (υποστοιχείο 10)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3(2)(ζ), έχει δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορεί να προχωρήσει στην επιβολή των, κατά την κρίση της επιβαλλόμενων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υποθέσεως, η Αρχή δίνει στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά τη διαπίστωση των παραβάσεων για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή καλεί το σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις εισηγήσεις και απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από τη λήψη της παρούσας. Σε περίπτωση που δεν ληφθεί απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

(N. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ)

Πρόεδρος

Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 87/2004(1))

ΠΑΡΑΠΟΝΟ/ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ «ΑΝΤΕΝΝΑ»

Ημερομηνία Απόφασης: 29 Μαΐου, 2006

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Μαίρης Κουτσελίτη και Μαρίας Δωρίτη, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στις 10 Οκτωβρίου 2005 , η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αποφάσισε ότι στην παρούσα υπόθεση υπάρχουν παραβάσεις του άρθρου 29(1) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και των κανονισμών 21(5), 21(6), 22(1)(ι), 26(η), 26(ια), 32(2) και 32(3)(α) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3(2)(ζ), είχε δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορούσε να προχωρήσει στην επιβολή των, κατά την κρίση της, επιβαλλόμενων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υποθέσεως, η Αρχή έδωσε στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά τη διαπίστωση της παράβασης για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. **14.4.2006** κάλεσε το σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις εισηγήσεις και απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από τη λήψη της επιστολής.

Τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δεν ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

Ο δικηγόρος του σταθμού σε απαντητική επιστολή του ημερομηνίας **18.4.2006** ανέφερε τα εξής:

«Σχετική η απόφαση ημερ. 10.10.2005 που έχει κοινοποιηθεί στις 14.4.2006. Η Αρχή επεμβαίνει σε ακραίες και μόνον περιπτώσεις αλλά αποτυγχάνει στη βασική της θεσμική λειτουργία. Δεν δικαιολογείται κύρωση οιασδήποτε μορφής. Έχει για την ίδια σειρά αθωωτική απόφαση η Αρχή.»

Με επιστολή της ημερομηνίας **17.5.2006** η Αρχή κάλεσε το σταθμό να εμφανιστεί ενώπιον της στη συνεδρία ημερομηνίας **29.5.2006** για σκοπούς επιβολής κύρωσης.

Ο δικηγόρος του σταθμού σε επιστολή του ημερομηνίας **22.5.2006** αναφέρει τα εξής:

«Με επιστολή της ημερ. 17/05/2006 η Αρχή καλεί τον σταθμό όπως εμφανιστεί σε συνεδρία της κατά την οποία θα επιβληθεί κύρωση στην παρούσα υπόθεση. Σχετική είναι η απόφαση της Αρχής ημερ. 10/10/2005 η οποία έχει κοινοποιηθεί στον σταθμό στις 14/04/2006, σύμφωνα με την οποία ο σταθμός κρίθηκε ένοχος για παράβαση του άρθρου 29(1) του Ν.7(1)/98, και των κανονισμών 21(5), 21(6), 22(1)0), 26(η), 26(ια), 32(2), 32(3)(α) της ΚΔΠ 10/2000Μ και απαλλάχτηκε των κατηγοριών για παράβαση του άρθρου 29(2) Ν7(1)/98 και του κανονισμού 26(γ) της ΚΔΠ 10/2000.»

Ο σταθμός επιθυμεί να εγείρει τα ακόλουθα:

A) Απόφαση Αρχής ημερ. 10/10/2005:

1. Στη σελ. 30 της απόφασης της Αρχής, αναφέρεται το εξής: «*Η Αρχή υποστηρίζει πως ουδεμία σχέση δεν έχει με την ψυχαγωγία και την εκπαίδευση μια παιδική σειρά που προβάλλει με κάθε τρόπο την βία και την αντικοινωνική συμπεριφορά. Καθίσταται λοιπόν αντιληπτό, ότι σύμφωνα με την Αρχή, η επίδικη εκπομπή δεν είναι ούτε ψυχαγωγική ούτε εκπαιδευτική και επομένως ούτε και ενημερωτική. Η διαπίστωση αυτή, οδηγεί στο ασφαλές συμπέρασμα, ότι εν προκειμένω υπάρχει κατάφωρη παράβαση της εκ της ΚΔΠ10/2000 προβλεπόμενης διαδικασίας εξέτασης παραπόνων και παραβάσεων.*

Και επεξηγούμε: Στην παρούσα υπόθεση, η διερεύνηση είχε αρχίσει κατόπιν υποβολής παραπόνου, το οποίο είχε υποβληθεί από τον κ. Γιάννη Ιωννίδη στις 02/08/2004. Σύμφωνα με τον Κανονισμό 41(1) της ΚΔΠ10/2000, «Η Αρχή έχει εξουσία να εξετάζει παράπονα του κοινού που υποβάλλονται σε αυτή-

- (α) για άδικη μεταχείριση από σταθμούς σε ενημερωτικά ή ψυχαγωγικά προγράμματα*
- (β) για παραβίαση της ιδιωτικής ζωής με την προβολή υλικού που περιέχεται σε τέτοια προγράμματα*
- (γ) για την μετάδοση, κατά παράβαση του Νόμου και των Κανονισμών, σεξουαλικής δραστηριότητας ή υπερβολικής και αδικαιολόγητης βίας σε ενημερωτικά ή ψυχαγωγικά και άλλα προγράμματα*
- (δ) για αδυναμία του τηλεοπτικού σταθμού να διατηρήσει αποδεκτά για το κοινό επίπεδα αξιοπρέπειας, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου και των Κανονισμών*
- (ε) για παρεμβολές ραδιοκυμάτων και για οποιαδήποτε άλλα προβλήματα σχετικά με τη μετάδοση του σήματος.*

*Η μόνη περίπτωση (από την αυστηρώς απαριθμούμενη περιπτωσιολογία του εν λόγω Κανονισμού), στην οποία θα μπορούσαν να υπαχθούν τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, είναι η περίπτωση (γ), η οποία κάνει λόγο για μετάδοση αδικαιολόγητης βίας σε ενημερωτικά ή ψυχαγωγικά προγράμματα ή άλλα προγράμματα τέτοιας φύσης, δηλαδή ενημέρωσης και ψυχαγωγίας (όπως πχ τα εκπαιδευτικά). Εφόσον λοιπόν, από τα ίδια τα λεγόμενα της Αρχής η επίδικη εκπομπή δεν είναι ούτε ψυχαγωγική ούτε εκπαιδευτική και επομένως ούτε και ενημερωτική, προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα, ότι **παρανόμως η παρούσα υπόθεση***

διερευνήθηκε «κατόπιν υποβολής παραπόνου», κατά παράβαση των Κανονισμών 41(1) και 41(2) της ΚΔΠ10/2000 και επομένως η απόφαση είναι παράνομη και η Αρχή οφείλει να την ανακαλέσει. Εάν τελικώς η Αρχή ισχυριστεί ότι η επίδικη εκπομπή είναι ενημερωτική - ψυχαγωγική - εκπαιδευτική, τότε αυτομάτως καταρρίπτονται όλοι οι ισχυρισμοί της βάσει των οποίων έχει καταλήξει στην καταδικαστική της απόφαση.

2. Ο σταθμός περαιτέρω, επιθυμεί να επιστήσει την προσοχή της Αρχής στο γεγονός ότι για την επίδικη εκπομπή, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου έχει ήδη αθωώσει 2 φορές τον σταθμό, στις υποθέσεις 109/2001(1) και 24/2002(1). Ναι μεν «η κάθε υπόθεση εξετάζεται και κρίνεται ξεχωριστά», αλλά εφόσον το θεματολόγιο των επεισοδίων της παιδικής σειράς που έχουν προβληθεί στις 28/07/2001 και 02/03/2002 αντίστοιχα, όπως επίσης και η σκηνοθεσία, το σενάριο και ο τρόπος απεικόνισης της μορφής των προβαλλόμενων καρτούν, ήταν παρόμοια (αν όχι ίδια) με αυτά του επίδικου επεισοδίου και εφόσον στις υποθέσεις αυτές, η Αρχή είχε εισχωρήσει στην ουσία των καταγγελιών και έκρινε πως το περιεχόμενο των επεισοδίων εκείνων, δεν αντίκειται στους κανονισμούς
α) 109/2001(1): 21(5), 21(6), 22(1), 26(η) και 32(3)(α)
β) 24/2002X1): 21(5), 21(6), 22(1), 26(η), 26(ια), 32(2) και 32(3)(α), προκύπτει ότι η Αρχή δεν μπορεί να έρθει σε αντίθεση με δικές της αποφάσεις και να κρίνει στην παρούσα υπόθεση διαφορετικά, γιατί σε μια τέτοια περίπτωση θα παραβίαζε την αρχή της χρηστής διοίκησης και ειδικότερα την αρχή της καλής πίστεως αφού θα ενεργούσε με τρόπο αντιφατικά (και επομένως ασυνεπή) με αυτόν που έχει ήδη ενεργήσει στις προγενέστερες υποθέσεις με αποτέλεσμα να εξαπατηθεί ο διοικούμενος σταθμός, ο οποίος είχε στηριχθεί στο ευνοϊκό αποτέλεσμα των προγενέστερων αποφάσεων. Σχετικό είναι το άρθρο 51 του Νόμου 158(1)/99: (Γ) «Η διοίκηση δεν επιτρέπεται να ενεργεί με τρόπο ασυνεπή αντιφατικά ή κακόπιστο, ώστε να εξαπατά ή να ταλαιπωρεί χωρίς λόγο το διοικούμενο».

3. Σύμφωνα με την απόφαση της Αρχής ημερ. 10/10/2005, ο σταθμός κρίθηκε ένοχος για παράβαση του άρθρου 29(1) του Ν.7(1)/98, και των κανονισμών 21(5), 21(6), 22(1)(ι), 26(η), 26(ια), 32(2), 32(3)(α) της ΚΔΠ 10/2000, ενώ απαλλάχτηκε από τις κατηγορίες για παράβαση του άρθρου 29(2) Ν.7(1)/98 και του κανονισμού 26(γ) της ΚΔΠ 10/2000 (συγκεκριμένα, στην σελίδα 30 της απόφασης, αναφέρεται ότι «σε ότι αφορά το άρθρο 29(2) του Ν.7(1)/98 και του κανονισμού 26(γ) της ΚΔΠ 10/2000, η Αρχή κρίνει

ότι δεν στοιχειοθετείται οποιαδήποτε παράβαση»). Ο Κανονισμός 26(γ) της ΚΔΠ 10/2000, ορίζει τα εξής: «Στις ψυχαγωγικές εκπομπές απαγορεύονται οι εκπομπές που αποσκοπούν ή έχουν ως αποτέλεσμα την ενθάρρυνση πρόκληση ή προτροπή αντικοινωνικής συμπεριφοράς που περιέχει την εκτέλεση βίαιων εγκλημάτων». Ο σταθμός λοιπόν υποβάλει το ακόλουθο εύλογο ερώτημα: Πώς γίνεται από την μία η Αρχή να κρίνει πως δεν στοιχειοθετείται παράβαση του πιο πάνω Κανονισμού και επομένως να κρίνει ότι η επίδικη εκπομπή δεν αποσκοπεί και δεν έχει ως αποτέλεσμα την πρόκληση ή προτροπή αντικοινωνικής συμπεριφοράς που περιέχει την εκτέλεση βίαιων εγκλημάτων και από την άλλη να κρίνει ένοχο ο σταθμό για παραβάσεις διατάξεων που έχουν το ίδιο αντικείμενο προστασίας με τον Κανονισμό 26(γ); Η παραδοχή της Αρχής η οποία προκύπτει από την κρίση της για μη στοιχειοθέτηση παράβασης του Κανονισμού 26(γ), καθιστά αναγκαία την απαλλαγή του σταθμού και από τις υπόλοιπες κατηγορίες. Σε αντίθετη περίπτωση, η απόφαση της Αρχής είναι αντιφατική και αναιτιολόγητη και επομένως παράνομη και άκυρη.

B) Εισηγήσεις για αποφυγή και/ή μετριασμό της ποινής/κύρωσης:

Άνευ βλάβης των πιο πάνω, έχουμε να αναφέρουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 41B(2) του Νόμου 7(1)/98, «Τα πιο πάνω προβλεπόμενα διοικητικά πρόστιμα επιβάλλονται από την Αρχή λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης τηρούμενης της Αρχής της Αναλογικότητας»

Η Αρχή της Αναλογικότητας όμως είναι βασικότατη αρχή του διοικητικού δικαίου και τυγχάνει γενικής εφαρμογής.

Σύμφωνα με τον Δαγτόγλου (Π.Δ.Δαγτόγλου Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, 4^η αναθεωρημένη έκδοση παρ.394), « Η αρχή της αναλογικότητας επιτάσσει ότι **μεταξύ του συγκεκριμένου μέτρου και του επιδιωκόμενου νόμιμου σκοπού πρέπει να υπάρχει εύλογη σχέση**. Η σχέση αυτή υπάρχει μόνον όταν το λαμβανόμενο μέτρο είναι κατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού (**καταλληλότητα**), συνεπάγεται κατ' ένταση και διάρκεια τα λιγότερα δυνατά μειονεκτήματα για τον ιδιώτη και το κοινό(**αναγκαιότητα**) και, τέλος τα συνεπαγόμενα μειονεκτήματα δεν υπερσκελίζουν

τα πλεονεκτήματα **(αναλογικότητα)**». Ο Δαγτόγλου αναφέρει επίσης (όπως πιο πάνω, παρ. 874,875), ότι η Αρχή της Αναλογικότητας **ισχύει και επί διοικητικών μέτρων**. Μεταξύ αυτών και των επιδιωκόμενων (νόμιμων) σκοπών πρέπει να υπάρχει εύλογη σχέση.

Σύμφωνα με τον συγγραφέα, η αρχή της αναλογικότητας **τυγχάνει ιδιαίτερης εφαρμογής στην όλη περιοχή των προστίμων και άλλων διοικητικών ποινών, διότι η περιοχή αυτή παρουσιάζει ερωτηματικά από απόψεως κράτους δικαίου**.

Η Αρχή της αναλογικότητας προβλέπεται και στο **άρθρο 52 του Νόμου 158(1)/99**:

«(1) Το διοικητικό όργανο, κατά την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας οφείλει να λαμβάνει υπόψη και να σταθμίζει όλα τα άμεσα αναμιγμένα στην υπόθεση συμφέροντα.

(2) Τα μέσα που χρησιμοποιεί η διοίκηση στις ενέργειες της πρέπει να είναι ανάλογα με τον επιδιωκόμενο σκοπό. Επέμβαση στα δικαιώματα των πολιτών επιτρέπεται μόνο στην έκταση που αυτό είναι απαραίτητο για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

(3) Αν η διοίκηση έχει να επιλέξει μεταξύ δυο ή περισσότερων νόμιμων λύσεων, οφείλει να προτιμήσει εκείνη που είναι λιγότερο επαχθής για το διοικούμενο.

(4) Κάθε πειθαρχικό ή διοικητικό μέτρο που λαμβάνει η διοίκηση πρέπει να έχει αντικειμενική συνάφεια με την υποχρέωση που παραβιάστηκε και να βρίσκεται σε εύλογη σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό.

(5) Οι δυσμενείς για έναν ή περισσότερους διοικούμενους συνέπειες μιας διοικητικής πράξης δεν πρέπει να είναι δυσανάλογες με τον επιδιωκόμενο σκοπό.»

Στην προκειμένη περίπτωση λοιπόν, η Αρχή οφείλει να επιβάλει μια εκ των προβλεπόμενων διοικητικών κυρώσεων, η οποία να είναι **ανάλογη της φύσης, της βαρύτητας και της διάρκειας της παράβασης και να είναι αναγκαία και κατάλληλη προς επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού**.

Για να επιβάλει την κατάλληλη, ανάλογη και αναγκαία ποινή η Αρχή οφείλει να λάβει υπόψη της τα ακόλουθα:

• Ο σταθμός αμέσως μετά την κοινοποίηση προς αυτόν των κατηγοριών για την παρούσα υπόθεση, διέκοψε την επίδικη εκπομπή και ενημέρωσε σχετικώς την Αρχή, με επιστολή του ημερ. 10/01/2004. Ο σταθμός λοιπόν, παρά το γεγονός ότι από την Αρχή υποστήριξε και ακόμα υποστηρίζει την αθωότητα του, και παρά το γεγονός ότι δεν ήταν και δεν είναι υποχρεωμένος να συμμορφώνεται με την γνώμη της Αρχής όπως αυτή εκδηλώνεται στο στάδιο κατά το οποίο ο σταθμός ενημερώνεται για την διερεύνηση ισχυριζόμενων παραβάσεων εκ μέρους του (η απόφαση της Αρχής για προώθηση μιας καταγγελίας δεν είναι δεσμευτική για το σταθμό ο οποίος πάντα έχει υπέρ του και το τεκμήριο της αθωότητας), **εκουσίως** προέβηκε σε αυτορύθμιση η οποία λειτούργησε αμέσως,

Η Αρχή δεν έχει αποδείξει ότι η επίδικη σειρά έχει καθ' οιονδήποτε και σε οποιοδήποτε βαθμό βλάψει τη σωματική ή την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων.

Σύμφωνα με όλα τα πιο πάνω αναφερθέντα, η διοικητική κύρωση του διοικητικού προστίμου, **ούτε αναγκαία είναι, ούτε κατάλληλη.** Το δυσμενέστερο μέτρο - κύρωση του προστίμου μπορεί να επιβληθεί, μόνο στην περίπτωση που η Αρχή αιτιολογημένα αποδεικνύει ότι ο επιδιωκόμενος σκοπός της διοικητικής κύρωσης δεν μπορεί να επιτευχθεί με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, παρά μόνο με την κύρωση του προστίμου.

Για όλους τους λόγους αυτού (και επιφυλασσόμενου του δικαιώματος μας για προσβολή της απόφασης της Αρχής)/ η Αρχή οφείλει να μην επιβάλει την κύρωση του διοικητικού προστίμου, αλλά να αφήσει ατιμώρητο τον σταθμό ή να επιβάλει σε αυτόν την διοικητική κύρωση της απλής συστάσεως.

Γ ΣΥΡΡΟΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ:

Για τους ίδιους ισχυρισμούς γεγονότων, δηλαδή για ένα επεισόδιο της παιδικής σειράς που έχει προβληθεί στις 2/8/2004 μεταξύ των ωρών 13.20-13.45 είχαν απαγγελθεί 10 συνολικά κατηγορίες και η Αρχή έκρινε με την απόφαση της ημερ. 10/10/2005, ότι στοιχειοθετούνται οι 8.

Σχετική είναι η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου, Αναθεωρητική Δικαιοδοσία, στην υπόθεση Αρ.362/2003, ημερ. 27 Φεβρουαρίου, 2004, Αντέννα Λιμιτεδ εναντίον Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, σύμφωνα με την οποία: «Οι τρεις από τις παραβάσεις της κάθε μέρας στοιχειοθετούνται από τη χρήση ακριβώς των ίδιων φράσεων. Ένα ήταν το πραγματικό υπόβαθρο και, όσο και αν ήταν δικαιολογημένη η διατύπωση διαφορετικών κατηγοριών ενόψει των διαφορετικών ρυθμίσεων στους κανονισμούς, ήταν εκτός ορίων η εν τέλει επιβολή ξεχωριστής ποινής για την κάθε παράβαση. Στηρίζονταν όλες στα ίδια γεγονότα και ουσιαστικά είχαμε τριπλάσια τιμωρία για την ίδια πράξη.

*Είναι σχετική η νομολογία μας σε σχέση με την εμπλοκή στην περίπτωση του Άρθρου 12.2 του Συντάγματος (βλ. ενδεικτικά την **Μιχαηλίδης Ατδ & άλλος ν. Επ. Λειτ. Εργασίας (1995) 2 ΑΑΔ 119**) αλλά και η νομολογία μας σε σχέση με αυτό το Άρθρο του Συντάγματος και τις πειθαρχικές υποθέσεις. (Βλ. **Πολύκαρπος Φιλίππου ν. Πειθαρχικού Συμβουλίου, Πειθαρχ, Εφ. 2/99 ημερομηνίας 21.11.00**)».*

Η Αρχή οφείλει λοιπόν να αντιμετωπίσει ως μια ενότητα τις κατηγορίες που αφορούν στα ίδια γεγονότα.»

Στις **29/5/2006** με επιστολή του ο δικηγόρος του σταθμού αναφέρει:

«Με την καταχώρηση των γραπτών αγορεύσεων στις ως άνω υποθέσεις, ο σταθμός δεν θα κάμει χρήση του δικαιώματος προφορικών παραστάσεων.

Η Αρχή έχει καταχωρήσει πλειάδα υποθέσεων συναφών ή με τα ίδια γεγονότα και δεν εκπροχώρησε στην συνένωση. »

Αναφορικά με τη θέση του σταθμού που αναφέρει ότι στην απόφαση της ημερομηνίας **10.10.2005** «η Αρχή υποστηρίζει πως **ουδεμία σχέση δεν έχει με την ψυχαγωγία και την εκπαίδευση** μια παιδική σειρά που προβάλλει με κάθε τρόπο την βία και την αντικοινωνική συμπεριφορά. Καθίσταται λοιπόν αντιληπτό, ότι σύμφωνα με την Αρχή, η επίδικη εκπομπή δεν είναι ούτε ψυχαγωγική ούτε εκπαιδευτική και επομένως ούτε και ενημερωτική. Η διαπίστωση αυτή, οδηγεί στο ασφαλές συμπέρασμα, ότι εν προκειμένω υπάρχει κατάφωρη παράβαση της εκ της ΚΔΠ10/2000 προβλεπόμενης διαδικασίας εξέτασης παραπόνων και παραβάσεων», η Αρχή αναφέρει ότι ουδέποτε υποστήριξε ότι η εν λόγω

σειρά δεν είναι ψυχαγωγική, αντίθετα υποστήριξε ότι αν και πρόκειται για τέτοιου είδους εκπομπή, το περιεχόμενο της δεν αντιστοιχεί με την έννοια του όρου ψυχαγωγία. Επομένως δεν υπάρχει καμία παράβαση της προβλεπόμενης διαδικασίας εξέτασης παραπόνων και παραβάσεων.

Όσο αφορά στην εισήγηση του σταθμού ότι εφόσον η Αρχή απάλλαξε το σταθμό για τις παραβάσεις του κανονισμού 26(γ), θα έπρεπε να τον απαλλάξει και από τις υπόλοιπες κατηγορίες λόγω του ότι όλες οι κατηγορίες έχουν το ίδιο αντικείμενο προστασίας, η Αρχή επισημαίνει ότι ο κανονισμός 26 των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000), προνοεί δώδεκα διαφορετικές και με τα δικά της η κάθε μία συστατικά στοιχεία - παραβάσεις, στις οποίες ένας σταθμός μπορεί να υποπέσει. Η απαλλαγή από μία ή και περισσότερες δεν συνεπάγεται τη μη ύπαρξη παράβασης σε άλλη ή άλλες. Η Αρχή κρίνει την κάθε πιθανή παράβαση λαμβάνοντας υπόψη τις πρόνοιες του σχετικού άρθρου του Νόμου ή του σχετικού Κανονισμού και τα ενώπιον της στοιχεία.

Στο σημείο που ο σταθμός επαναφέρει την εισήγηση του ότι εφ' όσον αθωώθηκε στις υποθέσεις 109/2001(1) και 24/2002(1) που αφορούσαν την ίδια σειρά θα πρέπει να αθωωθεί και στην παρούσα υπόθεση, η Αρχή παραπέμπει το σταθμό στην απόφαση της ημερομηνίας 10/10/2005. (σελ. 24 και 25).

Εν όψει των ανωτέρω, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, αφού έλαβε υπόψη όλα τα γεγονότα και περιστατικά της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένων και των γραπτών απόψεων του σταθμού για σκοπούς επιβολής κυρώσεων, την σοβαρότητα των παραβάσεων και την όλη συμπεριφορά του σταθμού ως προς την διάπραξη παρόμοιας φύσεως παραβάσεων, αποφασίζει όπως επιβάλει στον σταθμό κυρώσεις ως ακολούθως:

Για τις παραβάσεις που έγιναν στις **2.08.04** μεταξύ των ωρών **13.20 και 13.45**, το συνολικό διοικητικό πρόστιμο των **Λ.Κ 3000** ως ακολούθως:

Για την παράβαση του άρθρου **29(1)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), που έγινε

στις **2.08.04** μεταξύ των ωρών **13.20 και 13.45**, ήτοι υπόστοιχείο **1**, η Αρχή επιβάλλει το διοικητικό πρόστιμο των **€1500**.

Για την παράβαση του κανονισμού **21(6)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000), που έγινε στις **2.08.04** μεταξύ των ωρών **13.20 και 13.45**, ήτοι υπόστοιχείο **7**, η Αρχή επιβάλλει το διοικητικό πρόστιμο των **€1500**.

Για την παράβαση του κανονισμού **22(1)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000(Κ.Δ.Π. 10/2000), που έγινε στις **2.08.04** μεταξύ των ωρών **13.20 και 13.45**, ήτοι υπόστοιχείο **9**, η Αρχή επιβάλλει την κύρωση της **προειδοποίησης**.

Όσον αφορά την παράβαση του κανονισμού **26(η) (υποστοιχείο 4)**, η Αρχή δεν επιβάλλει οποιανδήποτε κύρωση, λόγω ομοιότητας των γεγονότων και συστατικών στοιχείων της εν λόγω παράβασης με εκείνη του **υποστοιχείου 1** στο οποίο έχει ήδη επιβληθεί κύρωση..

Όσον αφορά την παράβαση του κανονισμού **26(ια) (υποστοιχείο 5)**, η Αρχή δεν επιβάλλει οποιανδήποτε κύρωση, λόγω ομοιότητας των γεγονότων και συστατικών στοιχείων της εν λόγω παράβασης με εκείνη του **υποστοιχείου 7** στο οποίο έχει ήδη επιβληθεί κύρωση.

Όσον αφορά την παράβαση του κανονισμού **32(2) (υποστοιχείο 6)**, η Αρχή δεν επιβάλλει οποιανδήποτε κύρωση, λόγω ομοιότητας των γεγονότων και συστατικών στοιχείων της εν λόγω παράβασης με εκείνη του **υποστοιχείου 7** στο οποίο έχει ήδη επιβληθεί κύρωση.

Όσον αφορά την παράβαση του κανονισμού **32(3)α (υποστοιχείο 8)**, η Αρχή δεν επιβάλλει οποιανδήποτε κύρωση, λόγω ομοιότητας των γεγονότων και συστατικών στοιχείων της εν λόγω παράβασης με εκείνη του **υποστοιχείου 1** στο οποίο έχει ήδη επιβληθεί κύρωση.

Όσον αφορά την παράβαση του κανονισμού **21(5) (υποστοιχείο 10)**, η Αρχή δεν επιβάλλει οποιαδήποτε κύρωση, λόγω ομοιότητας των γεγονότων και συστατικών στοιχείων της εν λόγω παράβασης με εκείνη του υποστοιχείου **9** στο οποίο έχει ήδη επιβληθεί κύρωση.

Ο σταθμός καλείται να εμβάσει προς την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου το διοικητικό πρόστιμο των **€3000** που του έχει επιβληθεί μέσα σε τριάντα (30) μέρες από την κοινοποίηση σ' αυτόν της παρούσας απόφασης.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'N. Papaiwannou', is written over a horizontal line. The signature is stylized and cursive.

(N. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ)

Πρόεδρος

Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου

MK